

ЗВЯЗДА

8 СНЕЖНЯ 2012 г. СУБОТА № 237 (27352) Кошт 1300 рублёў

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

«Нагадаем! Па выніках акцыі вы — удадальнік «Лексуса». Праўда, перш чым забраць яго у Маскве, трэба папоўніць абаненцкі рахунак мабільнага тэлефона Bt 2 млн альбо RUB 6 тыс.

Стужка манахіні Іаанны (Арловай), якая кіруе студыйй імя Свята-Елісавііўскім манастыры, з ліку стужак, у якіх трэба больш удумвацца ў змест.

Рэжысёр Юрый Аляксандраў у Мінску працаваў над аднаўленнем оперы «Князь Ігар» Барадзіна, пастапоўку якой ажыццявіў яшчэ ў 1996 годзе. Але, як прызнае сам, практычна ствараў новы спектакль.

Выдаецца з 9 жніўня 1917 г.

ПАСКОРЫЦЬ ВЫХАД НА СУСВЕТНЫ РЫНАК

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка патрабуе максімальна эфектыўна выкарыстоўваць магчымасці Беларусі па вытворчасці і экспарту мінеральных угнаенняў. Аб гэтым ён заявіў 7 снежня на нарадзе па пытанні рэалізацыі калійных угнаенняў на экспарт, паведамлілі БЕЛТА ў прэс-службе беларускага лідара.

«Мяне інфармуецца аб тым, што быццам бы рынкі сёння перапоўнены, падаюць цэны і вытворцы зніжаюць вытворчасць. Не ведаю, якія рынкі вытворцы, але наш сапраўды зніжае вытворчасць, нягледзячы на вялікі запас вытворчых магутнасцяў», — сказаў ён. «Мы з вамі вельмі шмат гаварылі аб вытворчасці змешаных угнаенняў. Як тут у нас вырашаюцца пытанні? Прадавец угнаенняў добра, але яшчэ лепш прадавец змешаных або комплексных угнаенняў, гэта зусім іншая справа», — сказаў Прэзідэнт. «Мы аб гэтым ужо даўно гаварылі, і ва ўрадзе неадзе пільнацца чарговы раз гэтыя планы», — дадаў кіраўнік дзяржавы. Аляксандр Лукашэнка запатрабаваў далажыць, як ідуць справы па будаўніцтве магутнасцяў па змешванні калійных, азотных і фосфарных угнаенняў. Акрамя таго, кіраўнік дзяржавы пацкавіўся станам спраў у Беларускай калійнай кампаніі, як ідзе вытворчасць і рэалізацыя угнаенняў.

«Хачу бы пачуць, як ідуць справы на калійным рынку, таксама з нашымі галоўнымі расійскімі партнёрамі, ці дамовіліся, і калі дамовіліся, што вы плануеце зрабіць у перспектыве?» — сказаў Прэзідэнт. Пры гэтым Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў: «Хачу перасцерагчы ад трафарэтных разважанняў, якія мне вельмі добра вядомы. Мне патрэбны канкрэтныя прапановы».

Па выніках нарады Прэзідэнт даў шэраг даручэнняў яе ўдзельнікам, яшчэ раз звярнуўшы асаблівае ўвагу на задачу хутчэйшага стварэння магутнасцяў па вытворчасці змешаных (НРК) угнаенняў і выхату на сусветны рынак з гэтай выключна запатрабаванай прадукцыяй.

Парламенцкі дзённік

ЧАС АДПАЧЫНКУ ВЫЗНАЧЫЦЬ НАЙМАЛЬШЫМ?

Беларускі Працоўны кодэкс дзейнічае ўжо 12 гадоў. Падчас яго прымянення туды неаднаразова ўносіліся змяненні і дапаўненні. Час змяняецца — і патрэбны новыя ўмовы працы. Пастаянная камісія Палаты прадстаўнікоў па працы і сацыяльных пытаннях якраз працуе над праектам Закона «Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у некаторыя законы Рэспублікі Беларусь па пытаннях рэгулявання працоўных і звязаных з імі адносін». Ствараць закон пачалі яшчэ ў 2010 годзе. Асноўную частку законапраекта складаюць змяненні непарэдна Працоўнага кодэкса.

ТЭРМІНОВЫЯ ДАМОВЫ — І НЯМА ПРАБЛЕМ

Валянціна МАСЛОЎСКАЯ, начальнік юрыдычнага ўпраўлення Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Беларусі, падчас абмеркавання законапраекта звярнула ўвагу на тое, што многія змяненні будуць накіраваны на палепшэнне ўмоў прадпрыемальніцкай дзейнасці ў нашай краіне. Так, працоўнае заканадаўства ў нас накіравана, перш за ўсё, на ўсталяванне гарантый для работнікаў і пэўных абмежаванняў для наймальнікаў. Пры гэтым у буйных арганізацыях нормы працоўнага заканадаўства дэвалююць захавачь неабходны баланс інтарэсаў паміж работнікамі і наймальнікамі, а ў маленючкі, якія валодаюць вельмі малымі фінансавымі рэсурсамі, гарантыі адносна прыёму і звальнення могуць стаць сур'ёзнымі перашкодамі для працы такіх арганізацый. З-за чаго вельмі часта малыя прадпрыемствы не хочуць афіцыйна афармляць сваіх работнікаў, каб не было пасля праблем. Усе гэтыя абавязальствы пераходзяць гнуткасі малага бізнэсу.

У Беларусі працуе больш за 275 тысяч індыўідуальных прадпрыемальнікаў, у якіх афіцыйна лічацца толькі 18 тысяч наймных работнікаў.

СТАР 2

Снег на галаву — праблема пад ногі

Вадыцель снегаўборачнага трактара ў час расчысткі тэрыторыі ў сталічным Лошыцкім парку не справіўся з кіраваннем на слізкім дарозе і заехаў у вадасховішча.

Такі доўгачаканы сёлета снег прынёс і першую радасць, і першыя зімовыя клопаты адпаведным службам. На свой першы «бой» са снегамым покрывам у дварах дамоў выйшлі з мэтрамі і рыдлёўкамі дворнікі. А на ўборцы вуліц толькі ў сталіцы ўчора было задзейнічана звыш 350 адзінак тэхнікі.

У Мінску ў сувязі з прайшоўшымі добрымі снегападамі ва ўсіх раённых ЖРЭА было створана каля 30 брыгад па ачышчэнні дахаў. Гарадскія службы маюць намер дадаткова прыцягнуць да гэтай працы прамысловых спецыялістаў. Гараджанам вырашана зноў нагадаць пра абавязак аўтаамабілістаў расчысціць снег у радыўсе аднаго метра ад свайго транспартнага сродку або заключыць дамову на аказанне такой паслугі з ЖЭСам.

У цэлым па краіне, паводле інфармацыі дэпартаменту «Белаўтар» Мінтранса, рэспубліканскую сетку аўтамабільных дарог учора асплугавалі 408 снегаачышчальнікаў і 491 пескасолеразмеркавальнік. За суткі яны зрасходвалі 8 тысяч тон пясчана-салінай сумесі і 1,5 тысячы тон чыстай солі.

Дзяржаўтінспекцыя просіць аўтамабілістаў устрымацца ад паездкаў на асабістым транспарце, асабліва на вялікіх адлегласці, выбіраць беспечную хуткасць руху, пазбягаць любых рэзкіх рухаў і маневраў. Гранічна ўважлівымі трэба быць пры праездзе скрыжаванняў і пешаходных пераходаў. А яшчэ важна памятаць, што пачышчаныя і апрацаваныя процігалалёдным саставам дарога толькі падаеца бяспечнай.

Сяргей РАСОЛЬКА. Веласіпедысты церпяць у аварыях на слізкіх дарогах. 6 снежня ў Кіраўскім раёне ўвечары загінуў пад коламі аўтамабіля 19-гадовага вясковец. Ён рухаўся насустрэчу аўтамабілю «Фольксваген Пасат», але ўпаў на дарогу прама пад яго колы. Увечары 5 снежня ў вёсцы Княжыцы Шклоўскага раёна аўтамабіль «Фольксваген Крафтр» збіў 30-гадовага мясцовага жыхара, які рухаўся на веласіпедзе ў адным кірунку з ім. Ілона ІВАНОВА.

ЛІЧБА ДНЯ \$8.224 млн

Склалі ў эквіваленте золатавалютныя рэзервы Беларусі ў адпаведнасці з метадалогіяй Міжнароднага валютнага фонду на 1 снежня (у параўнанні з \$8039,7 млн на 1 лістапада). Рост адбыўся за кошт павелічэння рэзервовых актываў у замежнай валюце (на \$102,7 млн да \$3268,2 млн) і актываў у манетарнай золата (на \$87,6 млн да \$2370,3 млн). Кіраўніцтва Нацбанка раней неаднаразова заяўляла, што на канец 2012 года золатавалютныя рэзервы краіны павінны склаці не менш як \$8,2 млрд.

НАДВОР'Е СЁННЯ

Брэст	-4°
Віцебск	-3°
Гомель	-5°
Гродна	-4°
Магілёў	-5°
Мінск	-5°

Курсы замежных валют, устаноўлены НБ РБ з 8.12.2012 г.

Долар ЗША	8610,00
Еўра	11140,00
Рас. руб.	278,00
Укр. грыўня	1053,21

ПАМЕР ПЕНСІ І ДЗІЦЯЧАЙ ДАПАМОГІ Ў 2013 ГОДЗЕ ПАВЫСІЦА

Пра гэта заявіла на прамой тэлефоннай лініі міністр працы і сацыяльнай абароны Марыяна Шчоткіна

6 снежня адбылася прамая тэлефонная лінія з міністрам працы і сацыяльнай абароны Марыянай ШЧОТКІНАЙ. За паўтары гадзіны працы «прамой лініі» быў узятая вялікі спектр тэм, званкі паступалі як ад жыхароў сталіцы і абласных цэнтраў, так і з аграгарадкаў і вёсак усіх рэгіёнаў рэспублікі.

Падчас «прамой лініі» абмяркоўваліся такія значныя сацыяльныя праблемы, як магчымасці рэабілітацыі дзяцей-інвалідаў, жыллё для шматдзетных сем'яў, ільготы на лекі і інш. Але пераважалі ўсё ж пытанні, звязаныя з пенсійным забеспячэннем і дзяржаўнай падтрымкай сем'яў з дзецьмі.

У прыватнасці, людзі цікавіліся, калі чакаць чарговага павышэння пенсій. Як запэўніла міністр працы і сацыяльнай абароны Беларусі, пенсіі будуць павышацца ў адпаведнасці з заканадаўствам. Згодна з ім, павышэнне пенсійных выплат прадуладжана ў тым выпадку, калі рост сярэдняй заробатнай платы за квартал перавышае 15% да ўзроўню сярэдняй заробатнай платы, з якой разлічвалася пенсія.

Што тычыцца пытанняў аб памерх налічаных пенсій, то кожны выпадак, разгледжаны ў час размовы з міністрам, будзе вывучаны ў індыўідуальным парадку. З усімі, хто патэлефанаваў і задаў такое пытанне, звязуцца спецыялісты адпаведных раённых службаў і прапануюць кожнаму асабіста афармляць дадзеныя сітуацыі.

Пасля ўступлення ў сілу новага Закона «Аб дзяржаўных дапамогах сем'ям, якія выроўняюць дзяцей», мяркуецца, што на першае дзіця ва ўзросце да трох гадоў штомесечная дапамога складзе 35% сярэдняй зарплаты, на другое і наступных — па 40%, а на дзіця-інваліда — 45% (закон уступіць у сілу ў 2013 годзе).

Падпіска-2013 ЁСЦЬ ШАНЦ!

Магія лічбаў: як сведчыць статыстыка, сапраўдны вясельны бум назіраўся 11.11.11. Гэта значыць, 11 лістапада 2011 года. (Зыходзячы з логікі маладажонаў, летас самы шчаслівы сямейны саюз быў зарэгістраваны менавіта ў 11 гадзіну!) А вось сёлета — будзе яшчэ... У гэтую сераду! Вы свой шлюб заключыць не збіраецеся альбо зрабілі гэта раней? Не бядя, як моладзь кажа: пашчасціць вам таксама можа, хоць па драбязе, бо менавіта ў гэты дзень і ў гэты час — 12 снежня 2012 года ў 12 гадзін — на галоўнай пошце сталіцы Рэспубліканскае ўнітарнае прадпрыемства «Белпошта» распачынае чарговую «Дзень падпісчыка». Дзень, калі многія з рэдэцкіх змогуч прэзентаваць свае выданні: расказаць пра іх, сустрацца са старымі і новымі чытачамі, адказаць на пытанні, разыграць што-кольвек з прызоў... «Звязда», прынамсі, плануе падтрымаць «ланцужок», прапанаваны «Белпоштай», і ўручыць сваім першым 12 падпісчыкам фірменныя штодзённікі. Прыходзьце! Безумоўна ж, не забудзьце аформіць падпіску — сабе, сваім блізкім у якасці падарунка на Новы 2013-ы. ...І чаму б не 12-га? І чаму б не ў 12?

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

ЦІМАНЭКУ ВЫЛУЧЫЛІ КАНДЫДАТАМ У ПРЭЗІДЭНТЫ

Аб'яднаная Украінская апазіцыя «Бацькаўшчына» вылучыла кандыдатам у прэзідэнты экс-прэм'ера Юлію Ціманшэку. Адпаведнае рашэнне было прынята на пашыранай канферэнцыі «Бацькаўшчыны». Чарговыя прэзідэнцкія выбары павінны прайсці ва Украіне ў 2015 годзе.

ЧАВЕС ВЯРНУЎСЯ З КУБЫ, ДЗЕ ПРАХОДЗІЎ ЛЯЧЭННЕ АД РАКУ

Прэзідэнт Венесуэлы Уга Чавес, які не з'яўляўся на публіцы з 15 лістапада, вярнуўся ў пятніцу з Кубы. Дзяржаўнае тэлебачанне транслявала кадры, якія паказваюць кіраўніка дзяржавы падчас вяртання на радзіму. На мінулым тыдні Чавес накіраваўся на Кубу для працягу лячэння ад раку. Паведамлялася, што ён пройдзе курс фізіятэрапіі і правядзе «некалькі сеансаў у баракмеры для умацавання здароўя».

БЕЛЬГІЙСКІЯ СМІ АНАНСАВАЛІ НОВЫ АНТЫІСЛАМСКІ ФІЛЬМ

Бельгійскі ўрад павысіў узровень тэрарыстычнай пагрозы з другога да трэцяга ўзроўню па чатырхобалнай шкале ў сувязі з маючым адбыцца выходам у свет «Ньяіннасці прарока» — чарговага фільма, які ставіць пад сумнеў асновы ісламу, паведамляе De Standaard. У інтэрнэце ўжо з'явіўся афіцыйны трылер фільма, знятага ў іспаніі буйным мусульманінам пакістанскага паходжання Імранам Фірасатам. Аўтар фільма, выхад якога прызначаны на 14 снежня, кажа, што ставіў перад сабой задачу высветліць, ці з'яўляецца іслам рэлігій міру або наадварот, вайны. Паводле яго слоў, ключ да адказу на гэтае пытанне неабходна шукаць у характары асобы заснавальніка ісламу — прарока Мухамада. Менавіта яго жыцццю і прысвечаны анансаваны фільм.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЕС І ЗША ЗАБЛАКІРАВАЛІ ПРЫНЯЦЦА АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВАЎ ДЗЯРЖАЎ АБСЕ ПА СУПРАЦЯДЗЯЕННІ РОСТУ НЕАНАЦЫЗМУ

Аб гэтым заявіў афіцыйны прадстаўнік Міністэрства замежных спраў Расіі Аляксандр Лукашэвіч, каментуючы разгляд распрацаванага Беларуссю, Расіяй і Кыргызстанам праекта рашэння Савета Міністраў замежных спраў АБСЕ па барацьбе з правамі неананцызму і неафашызму.

«Мы глыбока расчараваны тым, што дзяржавы — члены ЕС, якія перажылі найвялікшую трагедыю ХХ стагоддзя, з зайздроснай зацікаўнасцю настойвалі на выдаленні з тэксту рашэння любых згадак пра Другую сусветную вайну і аб прынятых раней у сувязі з юбілейнымі датамі Перамогі над нацызмам дакументах АБСЕ, спасылка на рашэнні Нюрнбергскага трыбунала, якія з'яўляюцца часткай міжнароднага права... Аднак на самой справе за гэтым стаяць спробы пералісаць гісторыю Другой сусветнай вайны». Акрамя таго, працягнуў Аляксандр Лукашэвіч, агучаныя ідэі дзяржаў-членаў ЕС аб неэтангагоднасці выкарыстання ў дакуменце саміх тэрмінаў «неананцызм» і «неафашызм» сведчаць пра нежаданне прызнаваць наяўнасць сур'ёзных праблем, звязаных з патураннем у шэрагу краін ЕС росту неананцысцкіх настрояў, гераізацыі нацыстаў і іх памагатыў, а таксама прымаць якія-небудзь абавязальствы па барацьбе з гэтымі новымі выклікамі і пагрозамі.

ЕЛКІ ЧАКАЮЦЬ ПАКУПНІКОЎ

Міністэрства лясной гаспадаркі агучыла, якімі будуць сёлета цэны на навагоднія дрэвы — жывыя елкі і сосны. У яго прэс-службе запэўнілі, што яны застаюцца даступнымі. Найбольш выгадна будзе набываць галоўнае ўпрыгажэнне зімовых свят у лясгасах і лясніцтвах.

Так, у гандлёвых пунктах лясгасаў навагодняе дрэва вышынёй да 1 метра будзе каштаваць у сярэднім 33 тысячы рублёў, ад 1,01 метра да 2 метраў — 43 тысячы рублёў, ад 2,01 метра да 3 метраў — 63 тысячы, ад 3,01 метра да 4 метраў — 95 тысяч, ад 4,01 метра да 5 метраў — 130-150 тысяч рублёў. У лясніцтвах цэны на жывыя сімвалы Новага года будуць трохі меншымі. Дрэва вышынёй да 1 метра будзе каштаваць 30 тысяч рублёў, ад 1,01 метра да 2 метраў — 40 тысяч, ад 2,01 метра да 3 метраў — 55 тысяч рублёў, ад 3,01 метра да 4 метраў — 100 тысяч рублёў, ад 4,01 метра да 5 метраў — 125 тысяч рублёў. Перавагай набываць елак і соснаў у лясніцтвах з'яўляюцца і іх больш шырокі выбар.

Акрамя сасечаных дрэў да рэалізацыі падрыхтаваны і елкі з соснамі ў кадках. Іх кошт будзе складаць ад 50 тысяч да 200 тысяч рублёў. Навагоднія букеты ў залежнасці ад напуўнення і афармлення прапаноўваюць па цане ад 5 да 30 тысяч рублёў. Сяргей РАСОЛЬКА.

Курсанты працуюць настаўнікамі

Нярэдка ў зводкі дарожна-транспартных здарэнняў трапляе інфармацыя пра загінулыя альбо пацярпелыя ў аварыях дзяцей. І тады на другі план адыходзіць сама прычына трагедыі — няправільны пераход дарогі, альбо грэбанне рэменем бяспекі, безадказныя паводзіны вадзіцеля ці штосьці яшчэ. Бяда ў галоўным — тое, што дзіцячых жыццё перавалася.

Кіраўнік групы, выкладчык кафедры факультэта міліцыі Акадэміі МУС Беларусі Віталій ЗІНАВЕНКА гаворыць, што лекцыі праходзяць у гульнявой форме: — Выступоўцы не проста зачытваюць правільны дарожнага руху, а выдучы жывы дыялог з аўдыторыяй. Вядома ж, пры гэтым улічваецца ўзрост дзяцей. Так, для вучняў 3—8 класаў упор робіцца на тым, што яны ўсё з'яўляюцца пешаходамі. І рэкамендацыі бяспечных паводзінаў на дарозе выпрацоўваюцца сур'ёзна. Трохі іншая каршына ў праграме для старшакласнікаў. Шмат хто з іх атрымлівае ў 16 гадоў правы на кіраванне матацыклам, а далей паўстае пытанне і аб аўтамабілі. Таму да праў і абавязкова пешаходаў дадаюцца таксама правы і абавязкі кіроўцаў.

Мерапрыемства паводзіцца пры цёлым супраўдніцтве з аддзелам ДАІ УУС адміністрацыі Саветаўскага раёна Мінска, гімназія знаходзіцца на падначаленай яму тэрыторыі. Усе курсанты добраахвотна згадзіліся перакваліфікавацца на сорок пяць хвілін у настаўнікаў. Усе яны вучацца ў Акадэміі МУС па спецыяльнасці інспектараў дарожна-патрульнай службы ДАІ. Таму група падабрана невыпадкова: хутка ім самім давядзецца выходзіць на дарогі несці службу. Такім чынам, гэтыя заняты становяцца для курсантаў своеасабліва дадатковай практыкай. Часта дзеці трапляюць пад колы з-за таго, што раптоўна выбягаюць з-за прыпаркаваных уздоўж абочыны дарогі «железныя коней». Чым меншы рост школьніка і вышэйшы корпус аўтамабіля — тым меншыя шанцы няўважліваму вадзіцелю забегнуць сутыкнення. І каб пераканаць у гэтым дзяцей, лектары дэманструюць відэафрагменты, запісаныя рэгістратарамі аўтамабіль. Не абыйшлі яны увагай і правільны бяспечныя язды — абавязкова прышліўванне на заднім сядзенні і карыстанне адмысловымі аўтакрэсламі. Бо ў гэтым годзе менавіта вась з-за такіх парушэнняў па віне бацькоў-кіроўцаў на беларускіх дарогах загінула 13 дзяцей... Валяр'ян ШКЛЕННІК.

ШАНОЎНЫЯ СЯБРЫ!
Працягваецца падпіска на «Звязду» на I квартал і I паўгоддзе 2013 года!
Спадзяёмся бачыць вас сярод нашых чытачоў і падпісчыкаў і ў наступным годзе.
А напярэдадні навагодніх святаў хочам нагадаць вам, што падпіска на «родную газету на роднай мове» можа стаць добрым падарункам родным вам людзям!

Індэкс/перыяд	1 месяц	3 месяцы	6 месяцаў
63850 (для індыўідуальных падпісчыкаў)	33 000	99 000	198 000
63145 (для ветэранаў ВАВ і пенсіянераў)	29 700	89 100	178 200
63858 (для ведамасных падпісчыкаў)	61 000	183 000	366 000
63239 (ведамасная падпіска для ўстаноў міністэрстваў адукацыі, культуры і аховы здароўя)	54 900	164 700	329 400

■ Блізкая ўлада

ШУКАЙЦЕ КАМПРАМІС

Менавіта такую парадку даў старшыня Магілёўскага аблвыканкама Пётр Руднік адроз некалькім заяўнікам, якія прайшлі да яго на чарговы прыём. Калі справа датычыцца сталяй працы і добрага жылля, на думку кіраўніка вобласці, варты сесці за стол перамоў і знаходзіць рашэнне, прымальнае для абодвух бакоў.

Дом, дзеці, грошы

Дзе і як далей жыць — над гэтым сёння разважае шматдзетная сям'я з аграгарадка Ціцерына Круглянскага раёна. Жыллёвая праблема тут стала вынікам канфлікту кіраўніка сельскай гаспадаркі і супрацоўніка. Мужчыны не здолелі знайсці агульнай мовы: бацька хацеў атрымаць магчымасць у халады самастойна адводзіць дзяцей у садок, а начальства настойвала на захаванні рабочага распарадку і дысцыпліны. Таму давясло і развітацца, і высковеў знайшоў іншую працу ў лясной гаспадарцы.

Аднак гісторыя на гэтым не скончылася, таму што сям'я — муж, жонка і чацвёрта дзяцей — жывуць у доме, які з'яўляецца службовым жыллём. Цяпер, калі галава сямі больш не працуе ў сельскай гаспадарцы, даводзіцца высяляцца. Таму на прыём да старшыні аблвыканкама прыйшла са сваімі трымагамі шматдзетная маці.

Безумоўна, запэўніў Пётр Руднік, ніхто не выселіць сям'ю з дзецьмі на

вуліцу, тым больш узімку. Шматдзетныя бацькі маюць права на атрыманне льготнага банкаўскага крэдыту на будаўніцтва альбо набыццё жылля, але, пабудова законнага парадку, атрымаць грошы можна будзе толькі ў наступным годзе. Таму высяленне прыпынена.

Аднак кіраўнік вобласці параіў таксама кіраўніку сельскай гаспадаркі і яго былому супрацоўніку, механізатару з высокай кваліфікацыяй, адкінуць амбіцыі і абмеркаваць варыянт вяртання на ранейшую працу. Так, не трэба будзе высяляцца са свайго дому, а ў будучыні і плаціць крэдыт за жыллё.

Для вырашэння канфлікту Пётр Руднік даў даручэнне арганізаваць маршруты школьных аўтобусаў у халодны сезон, тым чынам, каб апошня забіралі дзяцей не толькі ў навакольных вёсках, але і ў саміх аграгарадках, каб малым было камфортна дабрацца да садкоў, школ і назад.

У Добрай на міравую

Падобная жыллёвая праблема ўзнікла і ў аграгарадку Добрая Горацкага раёна, прычым справа ўжо дайшла да судовага разбору. Больш за дзятка гадоў таму сям'я (муж, жонка і двое сыноў) пераехала па накіраванні службы занятасці са Шклоўшчыны. У Добрай чакалі жыллё і праца ў сельскай гаспадарцы, і ўсё было сапраўды добра.

Цяпер жа сітуацыя змянілася: мужчына пайшоў працаваць у будаўнічую арганізацыю ў Горах, а жанчына працуе ў лясгасе. Жыллё службовае, і калі людзі спынілі свае працоўныя адносіны з гаспадаркай, то кіраўніцтва хоча вызваліць дом для новых працоўнікаў. Гэта стала шокам для сямі: высветлілася, што яны не толькі не могуць прыватываць дом, але нават не атрымалі ў свой час законных дакументаў для пражывання ў ім.

Чаму так здарылася — высвятляецца ў судзе. Аднак цяпер увогуле вырашаецца будучыня гэтых людзей: што рабіць далей, дзе жыць? Ды і жанчына шчыра прызналася на прыёме, што стамілася працаваць толькі на адвакатаў і судовыя выдаткі.

— Я мяркую, што вам трэба знайсці паразуменне з новым кіраўніком сельгаспрадпрыемства, — выказаў сваё меркаванне Пётр Руднік і даручыў арганізаваць такую сустрэчу. — Ён зацікаўлены ў добрых працоўных руках. Умовы працы ў сельскай гаспадарцы паляпшаюцца, будуцца новыя фермы, павялічваецца заробак выскоўцаў. Трэба пайсці мірным шляхам і знайсці кампраміснае рашэнне.

Будоўлі і рамонты

Дзі і заўсёды, на прыёме грамадзян у Пятра Рудніка ў асноўным разбіраюцца жыллёвыя праблемы, у тым ліку звязаныя з новым будаўніцтвам. Гэта ў большасці не самыя простыя пытанні, таму кіраўнік вобласці стварыў камісію са спецыялістаў, якія аператыўна знойдуць разумнае рашэнне.

Жыхар Магілёва скардзіцца на будаўнічы дэфекты, аднак яго самога просіць разабрацца з вентыляцыяй. Забудовычы новага дома незадаволены тэмпам будаўніцтва, але і будаўнічы маюць прэтэнзіі да фінансавання. Жыхары дома па вуліцы Струшня ў Магілёве шмат гадоў не могуць прасіцца з падаткапленнем. Жыхарка вёскі ў Магілёўскага раёна просіць навесці парадак за рухнікамі за пражыванне ў частцы дома.

А вось самым задаволеным пайшоў з прыёму старшыні аблвыканкама фермер са Шклоўскага раёна Уладзімір Каталося. Размова ішла пра набыццё ў адкрытага акцыянернага таварыства «Александрыйскае» пяці былых птушніку, ператвораных у свохішчы бульбы і гародніны. Выявілася, што праблема, па сутнасці, ўжо вырашана, і фермер абавязкова атрымае пабудовы, якімі ўжо карыстаецца, і нават заплаціць яму дазволіць у растэрміноўку. Таму размова ішла пра парадак на полі, ураджай і сучасныя спосабы іх захоўвання. Шклоўскі фермер атрымаў парадку Пятра Рудніка: да верасня наступнага года ўсталяваць у свохішчах сучасныя сістэмы клімат-кантролю, каб надзейна захаваць будучы ўраджай.

Ілона ІВАНОВА.

ПАМЕР ПЕНСІІ І ДЗІЦЯЧАЙ ДАПАМОГІ ў 2013 ГОДЗЕ ПАВЫСІЦА

□□□

Як аказалася, многіх людзей хвалюе павышэнне памеру дапамогі на дзяцей ў ўзросце да трох гадоў (якое будзе прывязана не да бюджэту пражыткавага мінімуму, як цяпер, а да сярэднямесячнай зарплаты па краіне). Пасля ўступлення ў сілу новага Закона «Аб дзяржаўных дапамогах сям'ям, якія выхоўваюць дзяцей», які быў прыняты сёлета ў кастрычніку ў першым чытанні, мяркуюцца, што на першае дзіця ва ўзросце да трох гадоў штомесячна дапамога складзе 35% сярэдняй зарплаты, на другое і наступных — па 40%, а на дзіця-інваліда — 45% (закон уступіць у сілу ў 2013 годзе).

Таксама праектам закона прадугледжваецца павелічэнне памеру дапамогі па дзяржаўнае дзіцяці да трох гадоў для ўсіх катэгорыяў атрыманнікаў. Падчас прамой тэлефоннай лініі прагучала пытанне аб тым, чаму гэтым законапраектам здымаюцца надбавкі да маці-адзіночак. (У цяперашні час жанчыне, якая адна выхоўвае дзіця ва ўзросце да 1,5 года, налічваецца надбавка ў памеры 75% дапамогі, ва ўзросце ад 1,5 года да 3 гадоў — 40%). Сапраўды, як сказала міністр, пасля ўступлення ў сілу новага закона жанчыны будуць атрымліваць аднолькавую дапамогу па дзяржаўнае дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў — незалежна ад таго, зарэгістраваны іх шлюб ці не. «На маю думку, пры нараджэнні дзіцяці спадзявацца толькі на падтрымку дзяржавы няправільна», — адзначыла Марыяна Шчоткіна. У той жа час яна запэўніла, што памеры дапамогі не пашэннацца ў параўнанні з дзеючай.

Галоўным крытэрыем пры яе прызначэнні, на думку міністра, павінен быць узровень

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

На прамую тэлефонную лінію з міністрам наступілі 52 пытанні.

даходзіць сямі, а не катэгорыя, да якой яна адносіцца. Што тычыцца няпоўных сям'яў, якія па аб'ектыўных прычынах маюць праблему ў дадатковай увазе, дзяржава можа падтрымаць іх праз сістэму дзяржаўнай адраснай сацыяльнай дапамогі.

Цікавяць людзей і тэмы, звязаныя з умовамі сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва. Як вядома, дзяржава падтрымлівае пажылых людзей і інвалідаў, што апынуліся ў складанай жыццёвай сітуацыі, у першую чаргу адзіночкі. Але, як справядліва адзначыла Марыяна Шчоткіна, калі ёсць сваея, абавязаныя клапаціцца аб непрацаздольных людзях, то паслугі ім аказваюцца на платнай аснове па сацыяльна прымальным цэнах.

Былі таксама звароты з нагоды звальненняў, у асноўным, звязаных з парушэннем працоўнай дысцыпліны.

У цэлым усе пытанні, закранутыя пры звароце людзей на прамую тэлефонную лінію, па словах Марыяны Шчоткінай, будуць вырашаны ў самы бліжэйшы час.

Варта адзначыць, што не ўсе звароты ліся на «прамую лінію» з праблемамі і скаргамі, былі і прапановы. Так, ветэран Влкіай Айчынай вайны ўзнаў пытанне аб арганізацыі паездкі ветэранаў-выскоўцаў напрыкладні Дня Герарогі ў Мінск на экскурсію. Прапанова знайшла падтрымку ў міністра, якая паабячала аказаць у гэтым садзейнічанне.

Святлана БУСЬКО.

ЧАС АДПАЧЫНКУ ВYZНАЧЫЦЬ НАЙМАЛЬНІК?

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

«Мы прапануем унесці змяненні для малага бізнесу» ў артыкул 17 Працоўнага кодэкса, — заявіла Валяціна Маслоўская. — Мы ідзем на гэтыя змяненні па аналогіі з Расіяй. Там ёсць норма, якая прадугледжвае магчымасць заключэння тэрміновых дамоў для малых арганізацый, колькасць работнікаў на якіх не перавышае 35 чалавек. У нашым праекце мы прапаваем норму, якая прадугледжвае магчымасць заключэння (звартаю увагу) па дамоўленасці бакоў тэрміновай працоўнай дамовы пры прыёме да індывідуальнага прадпрымальніка і ў мікраарганізацыі. Дарэчы, ніякіх тэрмінаў не агаворваецца: ні мінімум, ні максімум».

РАБОТНИКА СПЫТАЮЦЬ, А ВЫРАШЫЦЬ НАЙМАЛЬНІК?

Прадугледжваецца змяненне артыкула 168 Працоўнага кодэкса, які датычыцца адпачынку. Цяпер будзе выключана абавязковасць таго, каб наймальнік узгадненняў графік адпачынку з прафсаюзам ці работнікам. Наймальніку дадуць магчымасць больш свабодна планавача адпачынку сваіх работнікаў. Па словах прадстаўніцы міністэрства, зараз часта ўзнікае праблема, калі на пачатку года плануецца адпачынку, і наймальнік з работнікам не могуць дамоўціся. «Мы хочам даць больш праваў у рэгуляванні графікаў адпачынку наймальніку, бо ён зможа больш рацыяльна размеркаваць адпачынку. Мы прапануем наймальніку стварыць графік адпачынку з улікам меркавання работніка аб часе сыходу ў адпачынак,

калі гэта не перашкаджае нармальнай дзейнасці арганізацыі, а таксама калі гэта ніякім чынам не абдываецца на рэалізацыю права на адпачынак іншых работнікаў», — удакладніла Валяціна Маслоўская.

ПАШЫРАЮЦА МАГЧЫМАСЦІ ДЛЯ ТЫХ, ХТО ПРАЦУЕ ДОМА

Для павышэння гнуткасці рэгулявання працоўных зносін пашыраюцца магчымасці па арганізацыі надомнай працы. Пакуль праца дома — гэта наспарадна праца ў межах хатніх умоў. «Мы разгледзелі практыку Расійскай Федэрацыі і звярнулі увагу на тое, што там такая праца кваліфікуецца не толькі як праца наспарадна, але і як новыя нормы дазваляць утварыць падобныя ўмовы. Бо зараз так працуюць і мастакі, і бухгалтары, і праграмісты». Новая норма дазволіць большай колькасці людзей працаваць: напрыклад, маці, якая знаходзіцца ў водпуску па дзяржаўнае дзіцяці.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

ФІНАНСАВЫ ТЫДЗЕНЬ

РЭЗЕРВЫ РАСТУЦЬ, А КУРС РУБЛЯ — НЕ

Менавіта на гэтым тыдні прайшлі першыя змяненні тэргі валюты на Беларускай валютна-фондавай біржы.

Спачатку беларускі рубель значна ўзмаціў свае пазіцыі, а потым стаў адступаць вельмі вялікімі крокамі. Напрыклад, у сераду еўра абнавіў свой рэкорд, дасягнуўшы 11 260. Напрыканцы тыдня рост замежных валют альбо замарудзіўся, альбо сыходзіў у мінус. У выніку мы маем кошт долара, які вырас на 50 рублёў (плюс 0,6%), на ўзроўні 8610. Еўра знізіўся на 10 рублёў (мінус 0,1%) да 11 140. Дарэчы, еўра і на суветным рынку патаннеў: у чацвер ён згрубіў 0,8% адносна долара — і гэта даволі значнае падзенне. Курс расійскага рубля застаўся на ранейшым узроўні — 278.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

■ Брэнд сталіцы

МІНСК ПАДКРЭСЛІЦЬ ІМКЕННЕ ДА ІНАВАЦЫЙ. ЛАЗУРКАМ

Графічным сімвалам сталіцы стане белаблакітны патэрн — схема ўзору, якая паўтараецца. Фірменным колерам Мінска будзе лазурны. Для яго ўжо прыдуманна назва — «Мінскі лазурка».

Графічны сімвал уяўляе строгія белыя лініі, размешчаныя на блакітным полі. Людзям, знаёмым з электронікай, ён можа нагадаць плату. Гэтымі магчымымі асацыяцыямі быццам бы падкрэсліваецца ікменне горада да інавацыяў.

Графічны сімвал палюваецца выкарыстоўваць на розных носьбітах: ад друкаванай прадукцыі да дарожных указальнікаў. Натуральна, яго вывае будзе змешчана і на грамадскім транспарце. Арыентаваны сімвал горада як на саміх мінчан, так і на яго гасцей, у тым ліку інашэземцаў.

Англамоўным слоганам нашай сталіцы абраны «Think Minsk». Па задуме распра-

цоўчыкаў, ён павінен даць станоучы эфект пры працы з замежнымі кліентамі. Працоўны варыянт слога на рускай мове — «Мінск. Русская».

— А вось слоган на беларускай мове пакуль адсутнічае.

Нагадаем, што брэнд Мінска стварае брытанская кампанія INSTID, якая выйграла конкурс на закупку паслугі па распрацоўцы брэнда, што быў абвешчаны Мінгарвыканкамам. Праца павінна быць скончана да канца года. І першым, што візуальна павінны ўбачыць мінчане і госці сталіцы, стануць яркія лагатыпы фірмыны стіль горада. Яны павінны будучы знайсці сваё ўвасабленне, напрыклад, у дызайне, фатаграфіі, у гарадскім афармленні. Таксама брытанская кампанія стварыла фірменны водок Мінска. Яшчэ ёсць намер зацвердзіць спіс «мінскіх» страў, якія павінны быць цалкам даступнымі па кошыце.

Сяргей СТАРЫНАЎ.

■ Акцэнты тыдня з Вадзімам Гігіным

ПЕРШАЯ СЯРОД РОЎНЫХ

У НАС. На саміце лідараў краін СНД вырашана, што ў 2013 годзе Беларусь будзе старшынястваваць у гэтай міжнароднай арганізацыі. Такая падзея, безумоўна, адносіцца да сферы знешняй палітыкі, але ў гэтым выпадку закрэма многія пытанні ўнутры Беларусі — хача б таму, што штаб-кватэра СНД размешчана ў Мінску.

Садружнасць незалежных дзяржаў знаходзіцца зараз у стане, які можна назваць пераходным. Па-ранейшаму не сцяхаец галасы тых, хто крытыкуе арганізацыю за малую эфектыўнасць, неабавязковасць тых рашэнняў, якія яна прымае. Адначасова ўсё больш зразумелай становіцца і пазітыўная роля СНД. Садружнасць стала своеасаблівым палітычным клубам для кіраўнікоў дзяржаў, урадаў, міністэрстваў, парламентарыяў па прасторы, якую прынята называць постсавецкай.

За апошнія дваццаць гадоў неаднаразова прапановаліся розныя практыкі рэфармавання СНД. Апошні раз (і самы гучны) — у сакавіку 2010 года Ігарам Шувалевым, на той час першым расійскім віцэ-прэм'ерам, на Міжнародным эканамічным форуме ў Санкт-Пецярбургу. Тады здавалася, што Крэмль вылучае СНД у якасці асноўнай пляцоўкі для развіцця інтэграцыйных працэсаў паміж былымі саюзнымі рэспублікамі. Але словы так і засталіся словамі.

Зараз, на фоне ікмігвае руху наперад Мінскага саюза, Адзінай эканамічнай прасторы, роля СНД зноў аказалася пад пытаннем. І пераход старшыняства ў арганізацыю да Беларусі бацьча як ніколі свечасовае. Наша дзяржава, адзін з галоўных рухавікоў інтэграцыі на еўразійскай прасторы, валодае ўнікальнай якасцю. Усе тыя арганізацыі і аб'яднанні, якія яна ўзначальвае, атрымліваюць новы імпульс да развіцця. Ні для каго не скаржы, што Саюзная дзяржава дасягнула такой высокай ступені шчыльнага супрацоўніцтва паміж Расіяй і Беларусьсю ў значнай ступені дзякуючы таму, што старшыней Вышэйшага Дзяржаўнага Савета з'яўляецца Аляксандр Лукашэнка. У АДКБ падчас старшыняства Беларусі значна павысіўся ўзровень ваеннай, найперш ваенна-тэхнічнай, кааперацыі паміж дзяржавамі-ўдзельнікамі. Таму ў наступным годзе, калі Беларусь будзе першай сярод роўных у СНД, трэба чакаць новых інтэграцыйных ініцыятыў.

І яшчэ. Безумоўным дасягненнем Ашхабад-

скага саміту стала дамоўленасць пра сумеснае святкаванне краінамі СНД 70-годдзя Герарогі ў Влкіай Айчынай вайне. Гэта проста праваліна і справядліва — і тут няма чаго дадаць.

ВАКОЛ НАС. На жаль, змрочны сцэнарый развіцця сітуацыі на Блізкім Усходзе пасля г.зв. «арабскай вясны» стаў рэальнасцю. У Сірыі працягваецца грамадзянская вайна. На вуліцах Туніса, некалі адной з самых свецічых краін рэгіёна, з'яўляецца ўсё больш жанчын у парадных, а ісламсты, якія набіраюць моц, пачынаюць адпужаць замежных турыстаў. Лівія фактычна падзелена паміж рознымі племяннымі кланамі. На гэтым тыдні максімальна абвастралася сітуацыя ў Егіпце.

Што ж адбываецца ў краіне? Нічога дзіўнага. Чарговы прэзідэнт — Мухамад Мурсі — вырашыў усталяваць уласную дыктатуру. Праўда, гэтым разам у імя рэвалюцыі. Кіраўнік Егіпта прапанаваў прыняць канстытуцыйную дэкларацыю, што дазваляе яму прымаць любыя дэкрэты, зноў жа «у абарону рэвалюцыі», якія потым нельга абскардзіць у судзе. І гэта выклікала сур'ёзную заклапочанасць як у самім Егіпце, так і за яго межамі. Справа ў тым, што Мурсі — прадстаўнік радыкальнай ісламіскай арганізацыі «Браты-мусульмане». Гэта адна з самых старых палітычных партыя на Блізкім Усходзе, якая дзейнічае адразу ў некалькіх мусульманскіх краінах, пераважна арабскіх. Яе палітычны цэнтр знаходзіцца ў Егіпце. Свецкія кіраўнікі, няхай сабе і аўтарытарныя, жорсткімі захадамі стрымлівалі рост уплыву «Братоў-мусульман», што выстуляюць за стварэнне ісламіскай дзяржавы. Але рэвалюцыйная хваля мінулага года знесла усё пераходнае на шляху да ўлады перад самымі радыкальнымі элементамі ісламістаў. Зараз відавочна, што насуперак марам і фантазіям палітыкаў ЗША і Еўрасаюза мінулагадня «рэвалюцыі» сталі зусім не ліберальна-дэмакратычнымі, а ісламісцкімі. У сувязі з гэтым не можа не ўражваць тая ўпартасць, з якой Захад падтрымлівае ўзброеную сірыскую апазіцыю, найбольш з'яднаннае і ўплывовае ядро якой прадстаўляюць таксама ісламсты.

А пакуль у Егіпце зноў пралілася кроў, зноў з'явіліся танкі на вуліцах Каіра. Сцэнарый развіцця падзей усё больш, хача і з пэўнай нацяржай,

нагадавае Рускую рэвалюцыю 1917 года, якая прайшла шлях ад лютага да кастрычніка.

З ГІСТОРЫІ. 5 снежня 1867 года ў вёсцы Зулаў Свянцянскага павета Віленскай губерні нарадзіўся Юзэф Пільсудскі, чалавек, якому было наканавана адыграць надзвычайную важную ролю не толькі ў польскай гісторыі, але і беларускай.

У апошнія дваццаць гадоў сталі з'яўляцца публікацыі, у якіх Пільсудскага называюць беларусам. На першы погляд, а чаму не? Нарадзіўся на этнічнай беларускай тэрыторыі, у межах былога Вялікага Княства Літоўскага. Але гэта лаявэрхоўнае меркаванне. Вядома, Пільсудскі быў палякам, шчырым, адданым, сапраўдным патрыятам. Яго дзяцінства ў юнацтва прыпалі на эпоху палітыч рэфукацыі, якая праводзілася ў Польшчы. Таму кажуць, што марай Юзэфа было ўзяць Маскву і на мурах Крамля напісаць: «Гаварыць па-руску забараняецца».

Пільсудскі прывясціў барацьбу за адраджэнне Польскай дзяржавы ўсё сваё жыццё. І дамогся рэалізацыі пастаўленай мэты. Іншая справа, што рабіў ён гэта за кошт суседніх народаў, у тым ліку і беларускага. У красавіку 1919 года, калі польскія войскі ўступілі на тэрыторыю Беларусі, «начальнік дзяржавы» выдаў дэкларацыю «Да грамадзян былога Вялікага Княства Літоўскага», у якой абяцаў роўныя правы і ледзве не аўтаномію. Трэба сказаць, што пэўныя палітычныя колы і частка інтэлігенцыі паверылі абяцанням. Увогуле, Пільсудскі любіў павялічваць пра аўтаномныя правы «нацыянальных меншасцяў». Але гэтыя словы не спрадзваліся. Калі маршал здзейсніў пераворот у 1926 годзе і стаў поўнаўладным дыктатарам, беларусам, які ўкраінам, юзэрам і літоўцам, якія жылі ў Польшчы, давясло на сябе зазнаць, што такое гэтая «аўтаномія». Закрыліся школы, газет, часопісы, павальныя арышты, а ў самым канцы яго праўлення — канцлагер у Бяроза-Картузскі. Ды і палякам, тым, хто не згаджаўся з воляй Пільсудскага, даводзілася не лепш. Міжваенная дыктатура Пільсудскага і яго спадкаемцаў была адной з самых жорсткіх у тагачаснай Еўропе.

І ўрадзнец Віленшчыны, адданы патрыёт і герой сваёй краіны, у нашай беларускай гісторыі застаецца як адна з самых змрочных постацяў.

gigin@belta.by, zviadzda.by

ИЗВЕЩЕНИЕ о проведении 16 января 2013 г. торгов по продаже конфискованного имущества

Сведения о конфискации	Продаваемое имущество конфисковано у Зуевой Тамары Алексеевны на основании приговора суда Октябрьского района г. Мінска от 9 апреля 2009 г.
Предмет торгов (наименование, местонахождение, характеристики продаваемого имущества)	Помещение транспортного назначения (металлический гараж) с инв. номером 500/D-35885, состоящее из гаража и смотровой ямы; общая площадь 17,3 кв. м, расположенное по адресу: г. Мінск, пер. Козлова, д. 9Г, пом. 513, ГК «Былина-11»
Начальная цена	22 255 000 белорусских рублей
Сумма задатка	2 225 000 белорусских рублей
Организатор торгов	УП «Минский городской центр недвижимости», ул. К. Маркса, 39, к. 10, 220030, г. Мінск, (017) 327 40 22

Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке учета, хранения, оценки и реализации имущества, изъятого, арестованного или обремененного в доход государства, утвержденным Указом Президента Республики Беларусь от 04.09.2006 № 559, и порядком проведения аукциона, утвержденным организатором аукциона.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы: заявление на участие в аукционе (по форме, определенной организатором аукциона); заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона (по форме, определенной организатором аукциона); копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); подписанное соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка, документы, подтверждающие полномочия представителя юридического (физического) лица; а также, при необходимости, иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток перечисляется на расчетный счет № 3012104971019 в региональной дирекции № 700 ОАО «БПС-Сбербанк», г. Мінск, код 153001369; получатель — УП «Минский городской центр недвижимости», УНП 190398583.

Торги проходят в форме открытого аукциона на повышение начальной цены. Торги проводит аукционист, определенный организатором аукциона. В процессе торгов начальная цена повышается аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем аукциона.

Возмещение затрат на организацию и проведение аукциона осуществляется победителем аукциона. Оплата стоимости приобретенного имущества осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона.

Аукцион проводится 16 января 2013 года в 10.30 по адресу: г. Мінск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов.

Примем документы, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются с 10.12.2012 по 14.01.2013 включительно в рабочие дни с 09.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 (в пятницу — до 16.45) по адресу: г. Мінск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефон для справок: (017) 327 48 36 — УП «Минский городской центр недвижимости».

Усіх работнікаў мадэрнізуемых дрэваапрацоўчых прадпрыемстваў перавядуць на кантракт

Работнікаў дрэваапрацоўчых прадпрыемстваў Беларусі, якім аказваецца дзяржаўная падтрымка па тэхнічным перааснашчэнні, мадэрнізацыі і рэканструкцыі вытворчасціў, перавядуць на кантрактную форму найму. Гэта прадугледжана Дэкрэтам № 9 «Аб дадатковых мерах па развіцці дрэваапрацоўчай прамысловасці», які кіраўнік дзяржавы падпісаў 7 снежня, паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе беларускага лідара.

Дакумент прыняты ў мэтах павышэння эфектыўнасці выкарыстання мер дзяржаўнай падтрымкі ў ходзе рэалізацыі інвестыцыйных праектаў па развіцці дрэваапрацоўчай прамысловасці, умацавання працоўнай дысцыпліны і матэрыяльнага стымулявання работнікаў. Дэкрэтам прадугледжаны перавод на кантрактную форму найму работнікаў арганізацый дрэваапрацоўчай прамысловасці, якім у адпаведнасці з указам ад 18 кастрычніка 2007 года № 529 «Аб некаторых мерах па развіцці дрэваапрацоўчай прамысловасці» аказваецца дзяржаўная падтрымка па тэхнічным перааснашчэнні, мад

■ Мая праўда

НЕ ТРЭБА «ЛЯЧЫЦЬ» МЕТАДАМІ КАШПІРОЎСКАГА

СВАЮ першую цыгарэту я выкурыў (хутэй, паспрабаваў), напэўна, як і ўсе мае ровеснікі, у даволі юным узросце. Колькі было дакладна гадоў, ужо і не памятаю. Гэта была такая своеасаблівая гульня, якая вельмі казытала нервы: знайсці папяросу або цыгарэтку, схавацца не дзе — абавязкова з сябрамі — і прыкурыць...

Знайсці цыгарэту было галоўным. Тады ў мужчынаў на вёсцы была такая звычка: з зарплаты купляць адрозу 100 ці 200 пакаў. Напачатку «Астры», якія каштавала, калі не падводзіць паміць, 10 калеек. Потым — «Прымы» па 12 калеек. Усё гэта складалася ў сетку-авоську і падвешвалася надзе на цвіку. Калі сетка была поўная, у бацькі можна было «стрэльніцу» ўпотай адрозу цэлы пачак — на усю кампанію. Калі пачкаў заставалася няшмат, можна было раскпеіць адзін з іх і асцярожна выцігнуць крывы сціснутую цыгарэту. Дагэтуль памятаю пах таго сапраўднага тытуню і якасць паперы ў дробненую чырвоную палоску, якая пры курэнні, як той казаў, шкварчэла. Яшчэ чамусьці памятаецца бацькава балгарская «Шыпка».

У сярэдніх класах мы ўсёй нашай вулічнай кампаніяй перайшлі менавіта на балгарскія цыгарэты з фільтрам. І сёння памятаю гэты асартымент у нашым пасляковым газетным кіёску. «Ту-134», «Сцюардэса», «Апал», «Радолі», «Фенікс», «Вега»... Дзве апошнія маркі чамусьці былі ў нашым фаворы: «заказвалі» найперш іх. Увесь асартымент у мяжкіх пачках каштаваў на 70 калеек. Пра мятны «Салем» у цвёрдай зеленаватой пачцы па паўтара рублі хадзілі толькі легенды: у нас яго не прадавалі і чамусьці ўсе вельмі хачелі яго паспытаць. Дарэчы, невялічкае адступленне — пра мятныя цыгарэты. Дагэтуль не магу зразумець іх папулярнасці. Ужо ў студэнцкія часы (хто памятае тагачасны мехгіт групы «Нэнсі» «Дым цыгарэт з ментолам»?), якія супалі з часамі дэфіцыту, школьны сябар дэманстраваў, як са звычайнай цыгарэты можна было зрабіць мятнуку. Трэба было праколтыць шарыкам, калі не памыляюся, валакардзіну пракачаць паперу на ёй і потым высушыць.

...Прадаць нам тытунёвыя

вырабы, вядома, ніхто не мог. Прасілі старэйшых сяброў, брацоў. Курыць бегалі на тэрыторыю бальніцы — на лаўкі, закрытыя з бакоў вялікімі елкамі. Пазней курылі, калі кампаніяй ездзілі ў грыбы. Таму наш «сезон» курэння быў выключна летам — у жніўні, перад самай школай. Потым — ні-ні. Увогуле, памятаю, што ў школе запісныя хулігануі, якія маглі на пераменцы пакурыць за рагом, было не больш, чым пальцаў на адной руцэ. Дырэктар і яго намеснік ведалі іх у твар і раз-пораз звычайна накіроўваліся ў вядомае месца — паганцы. А пасля дзесяцігодкі ў нас з пяці хлопцаў у класе не курыць толькі адзін (хоць часам просіць у кампаніі цыгарэту).

Студэнцтва — асаблівая пара жыцця ва ўсіх. Курылі і амаль усе хлопцы, і многія дзяўчаты. Калі на другім курсе працаваў на бульбё ў Лагойскай раёне, у абавязкі старэйшні калгаса на роўні з праблемай размяшчэння і харчавання студэнтаў уваходзіла і забеспячэнне хлопцаў тытунём. Такое было наша патрабаванне. Выходзім пасля абеда са сталовы, і пад'язджа кіраўнік і выдае кожнаму па пачцы-дзве цыгарэт. Або без фільтра дрэзнай якасці, або такой жа — з папяровымі фільтрамі. І мэй, стаячы ўчытарох на бульбаўборачным камбайне, які шчыруе, уздымае чорны пыл з тарфяніка, дзелім адну цыгарэту на дваіх.

Многія прапановы і забароны мне часам нагадваюць Кашпіроўскага: «Хворы! Устаньце, цяпер вы можаце хадзіць!»

Потым рынак «правэала»: усёй той колькасці марак ужо і не прыгадаеш. Кіёскі літаральна стракаці разнастайнымі пачкамі ўсіх формай і памераў. Як было не паспытаць то гэта, то тое? Чамусьці адзін час надзвычай папулярным быў «Bond», потым «LM», дзюльчаты тэатральна трымаў паміж пальцамі тонкія доўгія дамкія цыгарэты «Морэг». Да таго ж перыяду адносіцца і ноу-хаў гандлёвой: продаж цыгарэт паштучна... На перапынку стаіш перад расчыненым акном у прыбральні з цыгарэтаў, а побач з табой — вядомы прафесар. Дакурылі і пайшлі разам — на яго лекцыю...

Дзеля чаго ўсё гэта расказваю? Зараз патлумачу. Недзе прачы-

таў, што больш курыць сталі падчас і пасля вайны. Напэўна, гэта ў многім сапраўды так. Прынамсі, для таго пакалення — нашых дзядоў, бацькоў і маці — мужчына і цыгарэта былі натуральным спалучэннем. У мяне ёсць старэнькія фотаздымак, дзе я, трохгадовы, сяджу ў кузаве драўлянага «БелАЗа» і быццам бы куру. На заднім плане ўсімхаецца дзядзька-франтавік, які і даў мне тую «беламорыну».

Чым можна было ў нашы часы вылучыцца ў кампаніі? Сцізорыкам, велосіпедам, радыёпрыёмнікам, пазней — бабінным, а потым і касетным магнітафонам. А які бавілі час маладзёны? Хадзілі ў выхадныя ў клуб на танцы. І менавіта цыгарэта была адным са спосабаў паказаць сваю даросласць. У цяперашнім моладзі ёсць нашмат больш спосабаў і баўлення часу, і самавыяўлення. Яно ж відаць, што многім з іх курыць — папросту нецікава.

...Я прапанаваў бы праблему курэння падзяліць на дзве часткі і кожную з іх вырашаць метадамі, якія ішлі б паралельна і данаўнялі адно аднаго. Першая частка — курцы са стажам, другая — «пачатоўцы».

Канстатумем відавочнае: курэнне — хвароба, курцы — хворыя людзі. Іх трэба лячыць, а не цакаваць. Пры гэтым было б добра, каб з іх думкай лічыліся, бо курцы — такая ж падаткапалачельшчыкі, як і тыя, хто не мае шкоднай звычкі. Што маю на ўвазе? Забаранілі курэнне не дзе, каб ад дыму не цягнулі тыя, хто не смаліць? Пра-авільнае рашэнне, як той казаў. А для курцоў у абавязковым парадку — спецыяльна адведзеную «рэзервацыю». Памятаю, чакаў самалёта ў лонданскім аэрапорце «Гатвік», папрасіў месца для тых, хто курцы. Закурыў і ўбачыў, як дым туж пацягнуўся да столі: над дарагім скураным крэслам у столі была адмысловая сістэма выдзяж. Не тое што іншыя ў зале чаканя, нават чалавек на адлегласці выцігнутой рукі не мог адгэтуль дыму ад маёй цыгарэты. Гэта было ў 1996 годзе. Скажыце мне, што і дзе бацьку нешта падобнае ў нас, хачь б цяпер? Калі супрацоўнікі ўпотай пачнуць бегач на вуліцы, гэта будзе лепш?..

Многія прапановы і забароны мне часам нагадваюць Кашпіроўскага: «Хворы! Устаньце, цяпер вы можаце хадзіць!» Матэрыяльна з боку іх ініцыятару і выканаўцаў яны практычна нічога

Нядаўна беларускія медыкі выступілі з чарговымі ініцыятывамі на барацьбе з курэннем. Так, апроч іншага, прапануюцца зрабіць усе бары і рэстараны зонамі, цалкам свабодным ад тытуню. Плануюцца забараніць продаж цыгарэт на стэндах, якія падсвечваюцца. На самі пачкі тытунёвых вырабаў мяркуецца наносіць адлюстраванні пашкоджаных у выніку курэння органаў чалавека. Абодва сённяшняя аўтары рубрыкі выступаюць у падтрымку захадаў на забароне курэння: як ні дзіўна, і курцы са стажам, і чалавек, які прычыпова ніколі не курыў і нават, можна сказаць, не спрабаваў. Толькі вось падыходы — як гэта трэба рабіць — ім бацачка рознымі. У кожнага з тых, хто спрачаецца, і розны погляд на ўзнікненне і развіццё такой з'явы, як курэнне тытуню.

чалоса магутнае наступленне на тытуню. І вынік ёсць — колькасць залежных ад яго значна паменшала. Нацыя паздаравела. Чаго не скажаш пра нас.

Так, цалкам «пазбавіцца» ад курцоў немагчыма, як той казаў, па азначэнні. Вучоныя сцвярджаюць, што ў любой папуляцыі абавязкова ёсць людзі, схільныя да ўжывання тытуню, алкаголю, наркатыкаў. І гэта досыць стабільная «паслойка». Яна з цягам часу не паўняецца і не змяняецца. Астаннія члены грамадства, так бы мовіць, вагаюцца то ў адзін, то ў другі бок. На іх моцна уплывае рэклама, у тым ліку ўскосяна, даступнасць «зла» і некаторыя іншыя моманты. Дзів вось, схільная да шкодных залежнасцяў «паслойка» была, ёсць і будзе, нават пры самых жорсткіх захадах — адсяканні рукі ці галавы... Такія залежныя разбудуць патрэбнае ім рэчыва з-пад зямлі. Дарэчы, у сапраўды залежных са стажам абавязкова ў заганшці ёсць мінімум адна гісторыя пра тое, як незвычайным чынам даводзілася здабыць аб'ект задавальнення.

У прыватных размовах і падчас адкрытых выступленняў людчы-нарколагі справядліва заўважаюць: пакінець гэтых залежных у спакой сам-насам са сваёй залежнасцю. Яны сваё знойдуць, і ніякія размовы аб тым, наколькі «гэта шкодна», на іх не паўляваюцца.

Не трэба прымушова ратаваць гэты «кантынгент!» Ну, вядома, чалавек скарача сваё жыццё, ідзе насустрач інфаркту і раку. Гэта непазбежна, але ў даяльным сучасным грамадстве — як быццам святое права выбару. А можа, наогул, і не выбару, а генетыкі. Знайшлі ж нібыта «ген алкагалізму»... Можна, і ген курцы ёсць? А супраць прыроды... што скажаш?

Зноў жа нарколагі часам раіць сваякам залежных: змірыцеся, калі ваш залежны і слухачы нічога не хоча аб тым, каб зрабіць крок насустрач новаму жыццю. Іншая рэч, рана ці позна хто-ніхто адумавецца і пачынае прасіцца, маўляў, дапамажыце кінуць. Ну, не ведаў я ў 13 гадоў, што гэта такое, дурны быў... Гуманнае грамадства не можа сказаць на гэта: ай, ну ведаеш... — на дзіце... табы ой быш... табы ой быш... Трэба дапамагчы. І тут я адряду ад тэмы. Скарыстаюся магчымасцю... Дзеля тых, хто здольны пачуць.

Амаль што працэнтаў курцоў пэўны час проста не задумваюцца над тым, што робяць. І кожны кажа, што ў яго асаблівы выпадак і што вось асабіста ён курыць

■ Як нас дураць

КЕНІЙСКИ СЛЕД ПРЫЗАВОГА «ЛЕКСУСА»

Ужо не ўпершыню занадта доверлівыя грамадзяне трапляюць на махлярскую «вуду», паверылі ў выйгрыш шыкоўнага аўтамабіля. Аб гэтым папярэджае галоўны інспектар групы інфармацыі і сувязі з грамадскасцю Упраўлення следчага камітэта па Гродзенскай вобласці, падпалкоўнік юстыцыі Сяргей ШАРШАНЕВІЧ.

На гэты раз афера распачалася з SMS-наведманнем навучніку адной з гарадскіх школ: «Нагадаваем! Па выніках акцыі на плацэжных тэрміналах вы — уладальнік аўтамабіля «Лексус RX450H». Не верыце? Вось адрас сайта, дзе можна пераканацца, што фартуна ўсімніхулася менавіта вам, і нумар кантактнага тэлефона. І сапраўды, на гэтым сайце бацькі хлопчыка ўбачылі аб'яву, што ў Рэспубліцы Беларусь зафіксаваны выйгрыш вышэйгаданага машыны. А часпеліўчы — іх сын,

чыі нумар тэлефона (без трох апошніх лічбаў) быў змешчаны на сайце. Што і пацвердзілі па нумары кантактнага тэлефона.

Праўда, перш чым забраць у Маскве «Лексус», трэба было выканаць адну умову — папоўніць абаненцкі рахунак мабільнага тэлефона двума мільёнамі беларускіх альбо шасцю тысячамі расійскіх рублёў. Якая дробязь у параўнанні з коштам казырнага іншамаркі... Тым больш што гэтыя грошы, маўляў, з'яўляюцца толькі пацярджэннем га-тоўнасці атрымаць прызавы «Лексус» і застануць на рахунку. Паверылі і ў гэта. Папоўнілі рахунак, набралі нейкі доўгі тэлефонны нумар, накіраваўшы яго SMS-наведманнем невядомаму атрыманьніку. Тут і надыйшла развязка: рахунак мабільнага тэлефона пазбавіўся грошай (1 мільён 900 тысяч беларускіх рублёў), кантактны тэлефон арганізатара акцыі «на плацэжных тэрміналах» быў адключаны, а ад самага з

наведманнем пра выйгрыш аўтамабіля застаўся толькі надпіс: «Немагчыма знайсці выдалены сервер...».

А праз некалькі тыдняў такім жа чынам «кінулі» яшчэ аднаго гродзенца. Акцыя называлася «Залатая восень», а ў якасці галоўнага прыза фігураваў зноў жа «Лексус» той жа мадэлі, што і ў папярэдням выпадку. У выніку «пераможца» развітаўся з двума мільёнамі рублёў, прычым махлярам захацелася больш. Маўляў, здарыўся нейкі збой у сістэме, і таму трэба аплаціць камісію. Добра яшчэ, што наш зямляк не паддаўся і на гэта.

Дарэчы, у ходзе расследавання крымінальных спраў выявіўся кенійскі след прызавага «Лексуса». Праўда, пры сённяшніх тэхналогіях тэлефонны нумар яшчэ не значыць, што зламаўнікі знаходзяцца ў гэтай афрыканскай краіне.

Барыс ПРАКОПЧЫК

■ Выстава

«ІНТЫМНЫ ПАРТРЭТ» СВАЙГО СВЕТУ

праз 27 твораў, якія прыехалі з Венесуэлы

Выстава ў Нацыянальным мастацкім музеі ўраціць разуменнем: краіна, што месціцца на беразе Карыбскага мора, натхніла мастоў, імёны якіх сёння вядомыя ў свеце.

Кравіды Рыверона натхнілі Фердынандава.

Адзін з іх — Арманда Рыверон, вялікі адзіночка, які жыў і ствараў на беразе мора ў маленькім замку (як сам называў сваё жытло, пабудаванае з трансгнгу), стаў сапраўдным песняром сваёй радзімы ў мастацтвае — ён ствараў пейзажы, якія па сутнасці, па колехарах, па адчуваным перадавалі яе натуранасць. Дзівак пры жыцці, чалавек з глыбока параненай з дзяцінства псіхікай, растварыўся ў мастацтвае, у якім знайшоў для сябе і спакой, і радасць, і лекі, і шчасце. Ён сямьдма адышоў ад цывілізацыі, адгарадзіўся ад свету і стварыў свой свец абстрактны і сімвалаў, праз якія ўслэвіў усю Лацінскаю Амерыку. Хоць насамрэч сваю мастацкую адукацыю Арманда Рыверон удасканальваў у Еўропе — у Школе выяўленчых мастацтваў Барселоны і мадрыдскай Акадэміі выяўленчых мастацтваў Сан-Фернанда, у таго ж настаўніка, што калісьці вучыў Сальвадора Далі. Шмат маляваў пейзажы Францыі. Але стаў песняром радзімы, якой прывясціў свой талент — ён быў яе часткай і, па сутнасці, ствараў «інтымны партрэт» таго свету, у якім жыў.

Але ведаў, што непаўторнае іважанне пейзажаў Карыбскага мора і багачце свету, які быў навокал, выклікае нарадзжэнне мастацтва. Перад вачыма быў прыклад яшчэ аднаго чалавека, які быў сябрам і настаўнікам Рыверона па жыцці.

Праўда, Мікалай Фердынандаў прыехаў з Расіі, але так упадабаў краіну свайго новага жыцця, што яго творы сёння амаль не вядомы на гістарычнай радзіме, але з'яўляюцца часткай нацыянальнага багацця Венесуэлы. Яго дзейнасць спрыяла фарміраванню нацыянальнай мастацкай школы Венесуэлы на пачатку

XX стагоддзя. Нягледзячы на тое, што Фердынандаў заставаўся глыбока рускім чалавечкам па светаўспрыманні, ён аказаўся ў яго таварышам, якія моцна уплывалі на яго мастацтва. Апынуўшыся без грошай і працы ў чужой краіне, адлюстроўваючы яе пейзажы і адценні, ён нават тады пісаў па памяці маскоўскія кравіды... Але знайшоў на новым месцы тых, хто любіў яго і паважаў як асобу і творцу. У прыватнасці — Арманда Рыверон.

Два мастакі сустрэліся па жыцці, але яны сустрэліся цяпер у Беларусі: іх жывацісныя і графічныя творы сшыліся ў адной выставе «Сустрэча. Мікалай Фердынандаў і Арманда Рыверон. Дзве гамы аднаго натхнення». У Мінск прыехалі творы са збору Нацыянальнага музея горада фонду і Галерэі нацыянальнага мастацтва Венесуэлы. Упершыню нашы зямлякі могуць адчуць далёкую Лацінскаю Амерыку і, у прыватнасці, Венесуэлу праз яе колеры. Выстава, якая адкрылася напрыканцы лістапада, будзе доўжыцца да 11 лютага.

Ларыса ЦІМОШЫЦ

Схема «ліпавай» рэалізацыі маладняку

Падчас праверкі дзейнасці камунальнага сельскагаспадарчага ўнітарнага прадпрыемства «Астроўшчына» Полацкага раёна была выяўлена схема «ліпавай» рэалізацыі маладняку буйной рагатай жывёлы работнікамі гаспадаркі ў кошт заробатнай платы або ў кошт матэрыяльнай дапамогі. Заведзены дзве крымінальныя справы.

Устаноўлена, што з мэтай утваяння падзяжы жывёл загадчыкамі чатырох фермаў была распрацавана схема: пры аформленні дакументаў на перадачу жывёл у іх уносіліся загадзя непраўдзівыя звесткі аб прычынах выбыцця (перадачы, продажы) жывёл. У выніку праверкі таксама было ўстаноўлена, што мэтай куплі жывёл (згодна з першасным уліковым дакументам) загадчыкі фермамі паказвалі «гадоўлю». А перадача жывёл ажыццяўлялася грамадзянам у кошт матэрыяльнай дапамогі, якую гаспадарка нібыта аказвала работнікам прадпрыемства. Але ўказанару ў актах скажін работнікаў прадпрыемства не куплялі, а гэта быў падзел маладняку буйной рагатай жывёлы на фермах. Загадчыкі складалі акты, каб пазбегнуць дысцыплінарнай і матэрыяльнай адказнасці...

Усяго загадчыкамі фермаў складзена 30 першасных уліковых дакументаў з унесеннем ў іх загадзя ліжывымі звесткамі аб продажы работнікам прадпрыемства 30 гадоў маладняку буйной рагатай жывёлы агульнай вагой больш за тону. І жывёл на паперы рэалізавалі на агульную суму каля 9 мільёнаў рублёў (у тым ліку ў кошт матэрыяльнай дапамогі — 5,9 мільёна рублёў).

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Літоўскія мытнікі бралі хабар?

У Літве затрымана звыш 20 супрацоўнікаў мытні кантрольна-прапускога пункта «Мядзіннікэй» Вільнюскай тэрытарыяльнай мытні. Паводле інфармацыі Літоўскага мытнага дэпартаменту, затрыманыя абвінавачваюцца ў злоўжыванні службовым становішчам і хабарніцтве.

Гэта адна з самых буйных карупцыйных спраў у гісторыі літоўскай мытні. Мытны дэпартамент валодаў інфармацыяй аб тым, што некаторыя мытнікі бралі з кіроўцаў вялікагрузных машын незаконныя 20-40 літаў (1 літ — 0,29 еўра). З-за арышту такой колькасці работнікаў запаволілася абслугоўванне на мытным пункце «Мядзіннікэй-Каменны Лог», на мяжы з Беларуссю чакаюць пераезду каля 600 фур. Зараз на КПП «Мядзіннікэй» працуюць 20 супрацоўнікаў мытні.

Святлана БАРЫСЕНКА.

Справа студэнта — тытунь

Оперуаўнаважанымі аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі Заводскага РУУС г. Мінска затрымалі 25-гадовага студэнта адной з мінскіх ВУН, які рэалізоўваў тытуню для калёна без адпаведных ацызных марак.

Па месцы жыхарства маладога чалавечка канфіскавана звыш 30 кілаграмаў сумесі агульным коштам больш за 20 мільёнаў рублёў. «Паводле нашай інфармацыі, тытунь студэнт прывозіць з Расіі і прадаваў у Беларусі праз інтэрнэт. Адзін 50-грамовы пакецік тавару абыходзіўся пакупніку ў 30 тысяч рублёў», — паведамілі ў Заводскім РУУС сталіцы.

Зараз матэрыялы праверкі накіраваны для разгляду ў раённую інспекцыю Міністэрства па падатках і зборах. У адносінах да гандляра складзены адміністрацыйныя працякоў за незаконную прадпрыемальніцкую дзейнасць.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ДЛЯ ТЫХ, хто верыць у магію лічбаў, застаюцца апошнія дні, каб падаць сваю заяву на рэгістрацыю шлюбу 12.12. Сярод жыхароў сталіцы ўжо выказалі жаданне злучыцца шлюбнымі вузамі ў гэты дзень 15 пар у Партызанскім раёне і 25 — у Маскоўскім.

Як зазначаюць прадстаўнікі сталічных ЗАГСаў, асаблівых пажаданняў па правядзенні рэгістрацыі пакуль не наступала. За выключэннем хіба толькі таго выпадку, што ёсць пара, якая пажадала зрабіць гэта а 12.00.

Плануюцца як урачыствы цырымонны, так і звычайныя, — расказвае начальнік адзела ЗАГС Партызанскага раёна Алена ГАРШКОВА. — Ёсць пары, якія выказалі жаданне, каб рэгістрацыя прайшла ў навагодняй атмасферы, дзе будзець ялінікі, упрыгожваныя.

Пераважна колькасць рэгістрацый шлюбу ў Маскоўскім раёне пройдзе без урачыстасцяў, бо 12

снежня — звычайны працоўны дзень. Таму маладзья хочучы проста прыйсці, паставіць свае подпісы на дакументах, а само свята адзначаць ужо ў іншы дзень.

Плюс гэтага ў тым, што няма пакуль нейкага пэўнага ліміту на падачу заяў. Калі ў ЗАГСе бывае часам больш за 35 вясельляў на дзень, то «вакантныя месцы» на 12.12.12 яшчэ засталіся, але вось тэрміны ўжо на зыходзе.

На думку прадстаўнікоў ЗАГСаў, людзі, якія плануюць сваё сумеснае жыццё і выбіраюць асаблівую дату для рэгістрацыі шлюбу, ставяцца да свайго рашэння стварыць сям'ю больш адказна і абдуманна, укладваюць у гэта цягло душы і настрой, а значыць, маюць шанц стварыць больш трывалую «ячэйку грамадства».

Складана сказаць, ці паб'е магічная дата снежня лічы рэгістрацыі папярэдніх гадоў, але галоўнае, каб не знікала жаданне ствараць сям'ю.

Алена ДРАПКО

Камунальнае ўнітарнае прадпрыемства «Брэстаблдарбуд»:

«УПЭЎНЕННЫЯ КРОКІ»

У трэцяй дэкадзе лістапада звяздоўская брыгада ў чарговы раз наведлася ў камунальнае ўнітарнае прадпрыемства «Брэстаблдарбуд», працоўную дзейнасць калектыву якога мы пастаянна асвятляем. Справа ў тым, што гэта — перадавая арганізацыя, якая мае сур'езныя здабыткі, багаты вопыт укаранення новых тэхналогій, энергаберажэння, дасягнення высокай якасці работ, і не сакрэт, што досвед гэтага прадпрыемства бяруць на замётку дарожнікі іншых рэгіёнаў рэспублікі.

Апошні раз у «Брэстаблдарбудзе» мы былі ў снежны мінулага года, і таму хацелася даведацца, што змянілася за гэты час у калектыве, якімі навінамі ён жыве, якія аб'екты пабудаваны, рэканструяваны, аднавілі, якія планы мае на будучыню. З гэтых пытанняў і пачалася наша гутарка з генеральным дырэктарам КУП «Брэстаблдарбуд» Пятром Андрэевічам Скарабагацкім. Сустрэча з ім адбылася не ў яго рабочым кабінце, а ў Камянецкім раёне, дзе знаходзіцца адно са структурных падраздзяленняў КУП — Высокаўскае дарожна-рамонтна-будаўнічае ўпраўленне № 137 — і куды ён прыехаў, каб вырашыць некалькі пытанняў з дырэктарам ДРБУ Ганаровым дарожнікам Беларусі Юрыем Мураўскім.

Генеральны дырэктар КУП «Брэстаблдарбуд» Пётр СКАРАБАГАЦКІ (у цэнтры), дырэктар УП «Брэстдаркамплект» Васіль КАНАСЮК, начальнік Высокаўскага ДРСУ № 137 Юрый МУРАЎСКІ на плошчы Камянецкага раёна, рэканструяванай калектывам дарожнікаў.

было першым у гэтым напрамку сярод іншых дарожных арганізацый Брэстчыны, якія затым пайшлі па яго шляху.

Плэнная праца генеральнага дырэктара КУП «Брэстаблдарбуд» Пятра Андрэевіча Скарабагацкі адзначана дзяржаўнымі ўзнагародамі — медалём «За працоўныя заслугі» і ордэнам Пашаны.

— Якім быў ваш шлях да сваёй прафесіі?

— Пасля заканчэння сярэдняй школы ў Чарнігаўскай вобласці перада мной паўстаў выбар: куды пайсці вучыцца далей — у інстытут свайго абласнога цэнтры ці суседняга Гомеля. Першамагло другое жаданне: да беларускага горада лягчэй было дабрацца, ды (усміхаецца) вельмі мне падабалася ўжо фарменнае адзенне чыгуначнікаў. Таму ў 1969 годзе паступіў у Беларускі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту на факультэт «Эксплуатацыя чыгуначных дарог».

Першая пасада мая пасля заканчэння ВНУ была самая «маленькая» дзяжурны па пучах і пераездах, а праз год мяне прызначылі ўжо начальнікам

чыгуначнай станцыі Івацэвічы, якая праз тры гады стала адной з лепшых на Беларускай чыгуначцы. Затым я працаваў інжынерам Брэсцкага абкама партыі, потым у Лунінецкім сакратаром ГК КПБ, старшынёй райвыканкама, першым сакратаром ГК КПБ. А 15 гадоў таму мне прапанавалі ўзначаліць КУП «Брэстаблдарбуд».

ЗА АБ'ЕКТАМ — АБ'ЕКТ

— Ці падлічалі вы, Пётр Андрэевіч, колькі аб'ектаў за гэты час калектыву пад вашым кіраўніцтвам пабудаваны, адрамантаваны, аднавілі, прывялі ў парадак? Якая выкананая работа выклікала асаблівы гонар? І яшчэ: ці даводзілася пры наведванні кіраўніком дзяржавы Брэсцкай вобласці выконваць нейкія важныя даручэнні?

— Вось гэта пытанні адкажу на іх так. Падлікі ніякія не веў. Аб'ектаў было многа. Напрыклад, сёлета мы ўжо добраўпарадкавалі і пабудавалі іх 198 — збожжасховішчы, збожжатакі, малочнаварыныя

ванні вобласці, выконваюцца. За апошнія гады мы прымалі актыўны ўдзел у добраўпарадкаванні гарадоў Бяроза, Драгічын, Жабінка, Камянец, Івацэвічы, Іванава, Кобрыв, Лунінец, Столін, Пружаны пры падрыхтоўцы іх да рэспубліканскіх і абласных «Дажынак» і Дзён беларускага пісьменства. Так, на Магілёўшчыне мы выканалі шэраг работ пры падрыхтоўцы горада Горкі да свята «Дажынікі-2012».

— А вось даручэнне Прэзідэнта краіны па будаўніцтве аб'язной дарогі вакол нацыянальнага парку «Белаежская пушча» вашай арганізацыі было дадзена напрамуно. І што ж?

— Хачу адразу сказаць, што прыезд кіраўніка дзяржавы, старшыні аблвыканкама, і іншых кіраўнікоў у тым ці іншым месцы заўсёды дысцыплінаваны, павышае адказнасць, настройвае на тое, каб рабіць лепш, чым учора. Гэта вельмі важна, і калектыву, які ўзнаваў, гэта добра разумее. Наша прадпрыемства было на ўказанай будоўлі і праекціроўшчыкам, і заказчыкам, і падрадчыкам. Так, нам дапамагалі іншыя трэці рэспублікі, але ўсе ведаюць, што амаль 70 працэнтаў работ выканалі мы, прычым, тэрмінова, бо падганяў час.

Абход вакол пушчы — гэта амаль 161 кіламетр аўтамабільных дарог. Дык вось, агульная працягласць участку дарог, пабудаваных нашай арганізацыяй, — 71,1 кіламетра, што складае 44 працэнты

Лічбы і факты

У аблдарбудзе працуе 12 асфальтамяшалніцаў агульнай прадукцыйнасцю 500 тон за гадзіну, 8 устаноў для вытворчасці халодных бітумамінеральных сумесяў (680 тон за гадзіну), 24 асфальтаўкладчыкі, 62 каткі, 8 высокапрадукцыйных машын для ямачнага рамонтна-рамонтна-будаўнічага машыннага парку «Белаежская пушча» і Дзён беларускага пісьменства. Так, на Магілёўшчыне мы выканалі шэраг работ пры падрыхтоўцы горада Горкі да свята «Дажынікі-2012».

Эфектыўна выкарыстоўваюцца 139 трактароў, 29 эскаватараў, 76 пагрузчыкаў, 22 бульдозеры, звыш 400 аўтамабіляў рознага прызначэння, больш за 500 адзінак сродкаў малой механізацыі. Тэхнічны парк прадпрыемства пастаянна паўняецца.

цёсна супрацоўнічалі з экалагамі і вучонымі Нацыянальнай акадэміі навук.

— За які тэрмін была пабудавана дарога вакол Белаежскай пушчы?

— Цяжкасцяў была цэлая прорыва, і ўсе яны былі пераадолены. Дарогу гэтую пабудавалі за паўтара года, і яе, бадай што, можна параўнаць з алімпійскай, тым больш, што будаўніцтва ішло паралельна з праектаваннем.

Неабходнае адступленне. Дарогі па агульным прызнанні — гэта крывяноснае сістэма эканоміі любой цывілізацыі дзяржавы. Яны звязваюць паміж сабой усе населеныя пункты, забяспечваючы ўстойлівы гаспадарчы сувязі паміж рэгіёнамі. На сённяшні дзень сетка дарог агульнага карыстання ў Брэсцкай вобласці складае 10741 кіламетр, з якіх 8321 кіламетр — гэта дарогі мяс-

Акрамя названых 8321 кіламетра мясцовых дарог, што знаходзяцца на абслугоўванні аблдарбуда, яму ў 2009 годзе былі перададзены вуліцы ўсіх сельскіх пунктаў вобласці, і такім чынам атрымалася лічба 13081 кіламетр — агульная працягласць дарог, што знаходзяцца на балансе КУП «Брэстаблдарбуд».

Калі ж ўлічыць, што Брэстчына з'яўляецца еўрапейскім скрывапаннем, то значэнне аўтамабільных дарог вобласці, якія ўтрыманя непамерна ўзрастае. Таму асноўна мэта калектыву аблдарбуда (згодна з палітыкай у галіне менеджменту якасці) — забяспечэнне бесперабойных сувязяў паміж гарадамі, пасёлкамі, вёскамі за кошт пастаяннага

Лічбы і факты

На мясцовых дарогах Брэстчыны працуюць 192 масты агульнай працягласцю больш за шэсць кіламетраў, 9 паромных перапраў, 5237 водапрапускных труб працягласцю больш за 74 кіламетры, тры пуцэправоды, 1162 аўтобусныя павільёны, 2293 пляцоўкі для прыпынкаў аўтобусаў, 276 пляцовак для стаянак транспарту, 75 тысяч дарожных знакаў, 326 кіламетраў тратуараў.

— Абсалютна правільна. Калі зраўняем са зямляцамі ці там французамі, дык яшчэ паглядзім, хто ў каго вучыцца будзе. І тут я прывяду наступныя прыклады.

Ужо сёння частка нашых дарог па сваёй якасці набліжаецца да заходніх ці нават не саступае ім. Па-другое, па Дзяржаўнай праграме развіцця Прыпяцкага Палесся нам трэба было пабудавать дарогу працягласцю тры кіламетры, каб звязаць паромнай пераправай чыраў Прыпяць Столінскі і Лунінецкі раёны. Для гэтых мэт быў знойдзены адзін мільярд рублёў пры кошыце 16 мільярд. І што вы думаеце? Дарогу мы пабудавалі і здалі ў эксплуатацыю мільярд. Не павярцеце — за адзін мільярд рублёў! Рэкамендую наведвацца туды, і вам раскажуць, як да гэтай справы былі прыкладзены інжынернае старанне, вынаходлівасць. Не, ёсць галовы на плячах нашых спецыялістаў і рабочых!

— Вельмі цікавы факт вы згадалі, Пётр Андрэевіч. І калі ўжо зашла размова на тэму фінансавання, дык ці заўсёды яно на належным узроўні? Як вы выкручваецеся, калі «фінансы пляюць рамансы»? Крэдыты бераць ці што яшчэ прадпрымаеце?

— Цяжкае пытанне. Вядома ж, грошай заўсёды ці амаль заўсёды недастаткова выдаткоўваецца з бюджэту. І калі прывязвацца толькі да яго, то гэта вельмі рызыкаўна. У чым, напрыклад, асаблівасці гэтага года? Калі хочаш, каб калектыву выжыў, а генеральны дырэктар застаўся на сваёй пасадзе, займаўся кіраўніцкімі справамі, развіваў прадпрыемства, то асабліва на адно бюджэтнае фінансаванне не спадзявайся, а сам праўдлівы ініцыятыў, шукай аб'ёмы работ, заключай дагаворы на іх гэта.

Дык вось, сіл і гэта з бюджэту мы атрымалі 120 мільярд рублёў на абслугоўванне 12 тысяч кіламетраў дарог. Гэта гарантаванае фінансаванне, за што дзякуй дзяржаве, мясцовым уладам. Мы ж знайшлі дадатковых работ у старонніх арганізацыях яшчэ на 280 мільярд, і гэта дазволіла нам своечасова выплачваць зарплату, павышаць яе, захаваць калектыву, не скарачаць рабочыя месяцы.

— Калі назваць вынікі работы калектыву з пачатку года, як яны выглядаюць?

ВЫБАР

— Вы былі калі-небудзь у гэтым гістарычным цэнтры, што побач з Белаежскай пушчай і ў якім сёлета адбыўся абласны фестываль-кірмаш «Дажынікі-2012»? Не былі, а шкада. Бо маглі б тады зрабіць адпаведныя параўнанні, якім горад быў і якім стаў. Хаця што гэта я: глядзіце!

Глядзім — і радуемца той прыгажосці і ўтульнасці, якія адкрываюцца перад намі. Добраўпарадкаваныя плошчы адмысловае: акуратна ўкладзена плітка, у цэнтры плошчы — фантан, далей — клумбы, дзе яшчэ нядаўна вадзілі вясёлыя карагодкі кветкі; чыстыя вуліцы, тратуары.

— Горад змяніў сваё аблічча, — пасля хвіліны роздуму сказаў Пётр Андрэевіч, — і ведаеце, што мяне асабліва ўразае? Што многія жыхары адзначылі наступнае: работа, зробленая на добраўпарадкаванні, — на дзесяцігоддзе наперад. І яшчэ. Дзякавалі нам за яе. А што мы, пытаеце? Ганарыліся і ганарымся, што не толькі ў Камянцы, а і ў шмат якіх месцах калектыву нашага прадпрыемства наводзіць парадак, стварае прыгажосць, будзе, романтика, аднаўляе. Сваімі рукамі ўсё гэтае і іншае робім. Не палічыце за гучныя словы, пахвальбу, калі скажу, што дзеля гэтага варта жыць, ствараць людзям зручнасць, прыносіць радасць.

Неабходнае адступленне. Мы выпадкова даведаліся, што сёлета ў ліпені споўнілася пятнаццаць гадоў з таго часу, як Пётр Андрэевіч узначаліў КУП «Брэстаблдарбуд», і таму не маглі не спытаць, што азначае гэты перыяд у яго жыцці. І пачулі, што кожны год быў плённым, непадобным адзін да другога. Разам са сваім калектывам яму

ўдалося многае зрабіць, ператварыць прадпрыемства, якое спецыялізавалася на ўтрыманні, дробным рамонтным мясцовых дарог, у буйную арганізацыю, якая сёння сама праектуе, рамонтнае, будзе, вырабляе такія матэрыялы, як дробнаштучная і тратуарная плітка, бардзюры, выконвае ўсе тыпы асфальтавых пакрыццяў, укараняе новыя тэхналогіі.

Адным словам, калектыву, у якім працуе каля дзвюх тысяч чалавек і які зараз складаецца з 18 структурных падраздзяленняў, усе дарожныя работы выконвае ў комплексе, забяспечваючы рытмічную сацыяльна-эканамічную задачу, і ўсё гэтыя 15 гадоў працуе стабільна.

З прыходам новага кіраўніцтва ў 1997 годзе быў узят курс на развіццё вытворчасці за кошт рэканструкцыі існуючых вытворчых баз і ўкаранення сучаснай тэхнікі і тэхналогій, развіцця ранейшых і арганізацыі новых магутнасцяў па здабычы сыпучых матэрыялаў і выпуску бітумных эмульсій, павышэння якасці кадраў.

Былі рэканструяваны чатыры асфальтабетонныя заводы прадпрыемства наводзіць парадак, стварае прыгажосць, будзе, романтика, аднаўляе. Сваімі рукамі ўсё гэтае і іншае робім. Не палічыце за гучныя словы, пахвальбу, калі скажу, што дзеля гэтага варта жыць, ствараць людзям зручнасць, прыносіць радасць.

Вядучы інжынер па ўтрыманні вулічна-дарожнай сеткі і беспякі руху Уладзімір МАРТЫСЮК з дапамогай абсталявання GPS праводзіць кантроль аўтаперавозак.

фермы, сіласныя ямы і г.д. Так, сярод іх і вялікія аб'ёмы работ былі, і малыя. Аднак усё яны паліпаюць жыццё людзей. Што значыць, для прыкладу, добраўпарадкаванне МТФ? Гэта зусім іншыя ўмовы работы. Тут табе — пад'езды да фермы, падходы, чысціня тэрыторыі і г.д.

Ганарымся, што да ўсяго гэтага, як і ў прыкладзе з горадам Камянцом, мы прыкладалі свае рукі і сваё ўменне. Наконт даручэнняў кіраўніка краіны. Вядома ж, яны не зыходзяць наўпрост ад яго менавіта нам, але скажам так: датычача выканання тых задач, якія стаяць перад дарожнай сеткай.

Усе даручэнні кіраўніка дзяржавы, дадзеныя пры навед-

На Высокаўскім асфальтабетонным заводзе працоўны дзень пачынаецца на досвітку.

ўсёй дарогі, што праходзіць па Брэсцкай вобласці. Але самым адметным з'яўляецца тое, што 19,5 кіламетра былі пабудаваны ўласнымі сіламі Драгічынскага, Ляхавіцкага, Ганцавіцкага, Брэсцкага, Высокаўскага, Жабінкаўскага, Кобрывскага і Бярозаўскага філіялаў датэрмінова — 31 кастрычніка мінулага года.

У час наведвання гэтага аб'екта Аляксандр Лукашэнка даў яму высокую ацэнку як па ўспрыманні яго, так і па бяспецы руху, якасці, прымяненні новых тэхналогій і матэрыялаў, смелых праектных рашэнняў.

Напрыклад, упершыню былі запланаваны і зроблены 25 падземных праходаў на трох кіламетрах праз земляное палатно для зямнаводных, якія мігруюць, для чаго патрабавалася зманціраваць больш трох тысяч жалезабетонных канструкцый на паражы 3 кіламетраў. Не буду апавядаць пра тое, наколькі складанае гэта ўспрынята біёлагамі, экалагамі і вучонымі Еўропы ледзь як не ўзорнае мерапрыемства. Ці тое ж самае з трыма праходамі для парнакальпных — зурбоў, якія занесены ў Чырвоную кніжку, аленяў, казуль, дзікоў. Падземныя праходы — гэта своеасаблівыя тунэлі па 15 метраў кожны, якія манціраваліся з буйнагабарытных жалезабетонных блокаў памерам 2,5х5 метраў і вагой звыш 12 тон. У ажыццяўленні названага мы

Іншымі словамі, 77,5 паляцэння тэхніка-эксплуатацыйнага стану аўтагаспадарства на дарогах, якія абслугоўваюцца дарожнымі арганізацыямі аблдарбуда. Пры гэтым 96 працэнтаў дарог маюць цвёрдае пакрыццё. Па названым паказчыку Брэстчына займае першае месца ў рэспубліцы.

Іншымі словамі, 77,5 паляцэння тэхніка-эксплуатацыйнага стану аўтагаспадарства на дарогах, якія абслугоўваюцца дарожнымі арганізацыямі аблдарбуда. Пры гэтым 96 працэнтаў дарог маюць цвёрдае пакрыццё. Па названым паказчыку Брэстчына займае першае месца ў рэспубліцы.

Машыніст змяшалніцы асфальтабетону Сяргей МАКАРАЎ.

Галоўны інжынер Аляксей ПЯТРУЧЫК і лабарант Ларыса ВАУРАНЮК даследуюць якасць прадукцыі.

НА ПЕРАД»

Добраўпарадкаваннем тэрыторыі Столінскага аўтапарка № 12 заняты дарожнікі мясцовага ДРБУ № 141.

Філіял «Высокаўскае ДРБУ № 137»:

«ЁСЦЬ, ЧЫМ ГАНАРЫЦЦА!»

Парада прынята. Паехалі! У дарозе нас суправаджаў дырэктар унітарнага прадпрыемства «Брэстдаркамлект» Васіль Кунасюк, які з'яўляецца адным з прадстаўнікоў сямейных дынастый дарожнікаў.

Галоўны інжынер Столінскага ДРБУ № 141 Александр ВОЛЧЫК раней працаваў рабочым, майстрам, цяпер ён — адзін з вядучых спецыялістаў калектыву дарожнікаў.

— Вось толькі некаторыя паказчыкі за студзень — кастрычнік. У параўнанні з 2011 годам аб'ём работ, выкананых аблдарбудам, склаў 109,1, а аб'ём падрадных работ, выкананых уласнымі сіламі ДРБУ — 161,7 працента. На 126,2 працента да гадавога задання ўведзена ў эксплуатацыю аўтадарог пасля рамонту і рэканструкцыі. Пры заданні знізіць на 5 працентаў спажыванне паліўна-энергетычных рэсурсаў гэты паказчык склаў мінус 13,6 працента. Прыбытак ад рэалізацыі работ, паслуг і чысты прыбытак склаў за тры кварталы адпаведна 165,2 і 146,5 працента да мінулага года.

Адным словам, паспяхова выконваем усе прагнозы паказчыкаў. Выпрацоўка на аднаго чалавека ў нас самая высокая сярод аналагічных прадпрыемстваў рэспублікі. Зарплата да канца года дасягне ў эквіваленце 500 долараў. Як працуюць нашы людзі зараз? Раю пазнаёміцца з імі на аб'ектах.

У лістападаўскай ранішняй цемры абрысы асфальтабетоннага завода, які ў летні перыяд праглядаюцца здалёк, былі невыразнымі нават зблізка: густы туман. Але гэта зусім не азначала, што тут замаруджаны тэмپ работ. Нічога падобнага, прадпрыемства працавала ў тым рытме,

які патрабавала вытворчасць. Вось праехаў трактар, вунь на пляцоўцы завіхаецца некалькі чалавек у спецадзёні, а вунь пад пагрузкай асфальту стаіць «МАЗ».

— Мы атрымалі заказ на добраўпарадкаванне тэрыторыі адкрытага акцыянернага таварыства «АграНіва», і кіроўца аўтамабіля зараз павязе асфальт на аб'ект, дзе пад кіраўніцтвам майстра Генадзя Чырчо група рабочых будзе ўкладваць яго, — тлумачыць нам дырэктар філіяла Юрый Мураўскі і галоўны інжынер Аляксей Пятручэ. — Аб'ём работ там такі, што за дзень намечана даставіць туды і ўкладзі 500 тон асфальту.

І тут мы заўважам, што на невялікай адлегласці быццам бы відаць (туман жа і цемра) контуры падобнага збудавання.

— Яшчэ адзін завод, ці што? — пералічваем у кіраўнікоў прадпрыемства.

Тут трэба сказаць, што Высокаўскае ДРБУ будзе, рамонтнае і аслугоўвае дарогі Камянецкага раёна вось ужо 49 гадоў. Сёння яго даглядае 644 кіламетры дарог агульнага карыстання і 166 кіламетраў вуліц населеных пунктаў. Пры плане асвоіць за 10 месяцаў 26589 мільянаў рублёў асвоена 30738 мільянаў. Рост аб'ёму выкананых работ у адносінах да мінулага года склаў 205,6 працента. Павялісілася ацэнка якасці ўтрымання дарог. За тры кварталы атрымана прыбытку ў суме 1550 мільянаў рублёў, рэнтабельнасць склала 7,45 працента.

— А якая сярэднямесячная зарплата за гэтыя тры

дні, прыхоплівалі звышурочны час на рэканструкцыі і будаўніцтве вуліц горада, за што атрымалі падзяку ад кіраўніцтва вобласці.

Тут трэба сказаць, што Высокаўскае ДРБУ будзе, рамонтнае і аслугоўвае дарогі Камянецкага раёна вось ужо 49 гадоў. Сёння яго даглядае 644 кіламетры дарог агульнага карыстання і 166 кіламетраў вуліц населеных пунктаў. Пры плане асвоіць за 10 месяцаў 26589 мільянаў рублёў асвоена 30738 мільянаў. Рост аб'ёму выкананых работ у адносінах да мінулага года склаў 205,6 працента. Павялісілася ацэнка якасці ўтрымання дарог. За тры кварталы атрымана прыбытку ў суме 1550 мільянаў рублёў, рэнтабельнасць склала 7,45 працента.

цы; зроблена добраўпарадкаванне ўсіх вытворчых баз. Дырэктар філіяла і галоўны інжынер у дарожным будаўніцтве працуюць 23 і 27 гадоў адпаведна. Вопытныя работнікі, нічога не скажаш. Між тым яны прызналіся, што без дапамогі і падтрымкі генеральнага дырэктара аблдарбуда іх калектыву не змог бы дабіцца тых вышынь, якіх ён дасягнуў.

Філіял «Столінскае ДРБУ № 141»:

«АКЦЭНТ — НА ЯКАСЦЬ»

Які раіў нам генеральны дырэктар «Брэстаблдарбуда» Пётр Скарабагацька, з Камянецкага раёна мы накіраваліся ў Столінскі, дзе нас чакаў ужо дырэктар мясцовага ДРБУ-141 Аляксандр Бабаловіч. Курс адрозны быў узяты да паромнай пераправы праз раку Прыпяць. Па дарозе ён раскажаў нам наступнае.

Да Вялікай Айчыннай вайны ў тутэйшых мясцінах быў мост, які злучаў паміж сабой Лунінецкі і Столінскі раёны. Ён быў знішчаны. Да сёлета года гэтыя раёны на працягу звязвала толькі чыгунка, а вось аўтамабільнаму транспарту такой кантроль за расходваннем гаруча-змазачных матэрыялаў. Нам, напрыклад, прадэманстравалі работу сістэмы, якая дазваляе сачыць за тым, ці збочвае куды-небудзь з заведзенага маршруту трактар ці аўтамабіль, ці не робяцца на іх «левыя» рэйсы. Ашчаднасць

што датычыць апошняга, дык яму належала ў кароткія тэрміны пабудова дарогі ад чыгункі (станцыя Прыпяць) да вёскі Кароб'е, што знаходзіцца на самым беразе ракі. Мясцовасць тут даволі складаная: балочыстая, водная, два возеры побач, вясной пойма заліваецца.

— Пачалі шукаць самы кароткі шлях для праектаў аўтадарогі, — апавядаў Аляксандр Сяргеевіч. — І мясцовыя жы-

гэта падзея, адзначаюць яны. Паром дасягае супрацьлеглага берага (а шырыня Прыпяці тут 120 метраў) за некалькі хвілін. Працуе ён увесь светлавы дзень. Вядома ж, у зімовы перыяд аўтадарогі пойдзе праз Пінск і Жыткавічы. Якая грузападымальнасць парома? 60 тон. За адзін рэйс можна размясціць на палубе 22 кавалкі з пасажырамі. Вось сёння да абеду прынялі ўжо 34 аўтамабілі. Рэкордны быў той

Тэрыторыя вакол будынка Столінскага ДРБУ № 141 — узор сучаснага ландшафтнага дызайну.

Які вадзіцель не марыў імчацца па такой прасторнай, выдатнай аўтадарозе? Гэты здымак зроблены ў Столінскім раёне на ўчастку Давыд-Гарадок — Альпень — Хотамель.

Лічбы і факты

На прадпрыемстве функцыянуюць тры сертыфікаваныя сістэмы: сістэма менеджменту якасці па СТБ ISO-9001, сістэма кіравання навакольным асяроддзем па СТБ ISO-14001 і сістэма кіравання аховой працы па СТБ ISO-18001.

— Маецце на ўвазе работу, якія выконваліся на будаўніцтве аб'язной дарогі вакол Бележскай пушчы? — Так. Тады мы пастаўлялі яго не толькі на той участак, за які былі адказныя, але і іншым ДРБУ. Працавалі увесь светлавы дзень, напруга была вельмі вялікая. А сёлета, бадай што, самым галоўным нашым клопам была падрыхтоўка раённага цэнтру — Камянца — да фестывалю-кірмашу «Дажнікі-2012». Вялікае старанне правялі наш калектыв: працавалі і ў выхад-

— Вы не памыліліся, — быў адказ. — Вось гэты працуе на газе, а той — на вадкім паліве. Тым самым дасягаецца свабода маневру. Другі АБЗ зараз «адлачвае», бо аб'ём работ у апошнія месяцы невялікі, а быў час, калі за дзень выраблялася і ўкладвалася да 800 тон асфальту.

— Так. Тады мы пастаўлялі яго не толькі на той участак, за які былі адказныя, але і іншым ДРБУ. Працавалі увесь светлавы дзень, напруга была вельмі вялікая. А сёлета, бадай што, самым галоўным нашым клопам была падрыхтоўка раённага цэнтру — Камянца — да фестывалю-кірмашу «Дажнікі-2012». Вялікае старанне правялі наш калектыв: працавалі і ў выхад-

кварталы была на прадпрыемстве? — спыталі мы ў дырэктара філіяла.

— 3 549 537 рублёў, — адказаў ён. — Для параўнання, летась — 1 907 963 рублі. За апошнія ж пяць месяцаў яна ў эквіваленце 500 долараў складала. Выконваем мы і патрабаванне кіраўніка дзяржавы, каб захоўваць апераджальны тэмп росту прадукцыйнасці працы над тэмпам росту зарплат. У нас гэты паказчык складае 19,6 працента.

ДРБУ сёлета асвоіла новыя тэхналогіі рамонтна дарожнага палатна. На аўтадарозе Турна — Пелішча — Стрэл зроблена рэгенерацыя «Рэсайклерам РМ-500» старага дарожнага пакрыцця, непрыдатнага для далейшай эксплуатацыі, а на аўтадарозе Свішчова — Зарачаны — Шастакова зроблена аб'яспальванне яе. Сёння, пасля іх

дасягаецца таксама шляхам змяніння выкарыстання транспарту старонніх арганізацый, павялічэння аб'ёму работ на прамых дагаворах і г.д.

Прадпрыемства пастаянна абнаўляе свой тэхнічны парк. Сёлета, напрыклад, былі закуплены два малыя пагрузчыкі на базе трактара МТЗ, бензарэз, тры газонакасілі. На парадку росту прадукцыйнасці працы прычому трапа раскідвальніка прыска, трала для перавозкі дарожна-будаўнічых машын.

Важнай задачай кіраўнікоў прадпрыемства лічыцца стварэнне беспечных і здаровых умоў працы. Апошнім часам абсталяваны два памяшканні для адпачынку і прыёму ежы, адрамантавана лазня, дзе ёсць парылка і маленькі басейн; адтатрасе Свішчова — Зарачаны — Шастакова зроблена аб'яспальванне яе. Сёння, пасля іх

і наадварот. Марнаваўся час, расходвалася больш паліва. Пра нярэчнасці для жыхароў гэтых і іншых раёнаў з-за адсутнасці моста ці паромнай пераправы цераз Прыпяць мы ўжо не гаворым.

І вось з'явілася Дзяржаўная праграма па развіцці Прыпяцкага Паляса, згодна з якой параджэдавалася наладзіць паромную пераправу. У ажыццяўленні гэтага праекта было задзейнічана некалькі арганізацый, у тым ліку і КУП «Брэст-аблдарбуда», які павінен быў наладзіць дарогі да той пераправы. Канкрэтныя выканаўцы — калектывы Лунінецкага і Столінскага ДРБУ.

«Паром аснашчаны ўсімі неабходнымі прыстававаннямі для беспечнага перавозка», — зазначаў матрос Аляксандр ГАРШКОЎ.

Па агульнай флоры традыцый над рубкай парома ўзняты дзяржаўны сцяг.

Паром гатовы да чарговага рэйсу.

«Паром аснашчаны ўсімі неабходнымі прыстававаннямі для беспечнага перавозка», — зазначаў матрос Аляксандр ГАРШКОЎ.

хары падказалі, што калісьці тут была сцэжка па перашыйку паміж азёрамі. Даследавалі грунт — нармальна: мацерыковая парода. Выканалі праектныя работы, прыкінулі, якія патрэбны матэрыялы, зрабілі разлікі. І вось што атрымалася. Без магнутных жалезабетонных збудаванняў, доўгага і высокага насыпу, умацавання адхонаў дарогі ніяк не абыйсца. На дарозе ў тры кіламетры зрасходуецца 16 мільярд рублёў. Вялікія грошы! Пачалі шукаць іншыя варыянты. І знайшлі. Вырашылі праектаваць дарогу ўздоўж існуючага чыгуначнага насыпу, расшырыўшы і умацаваўшы яго. Астатняе, як той казаў, было справай тэхнікі.

Мы праехалі да парома па гэтай трохкіламетровай дарозе: Не нямецкі аўтабан, вядома, і нават не рэспубліканскага значэння магістраль, а нармальная дарога, з мясцовых матэрыялаў — пакрыццё яе гравіянае. Усё абыйшлося ў адзін мільярд рублёў! Прыйдзе час, з'явіцца большыя грошы, — і дарога будзе заасфальтавана.

Гутарым з работнікамі паромнай пераправы, урачыстае адкрыццё якой адбылося ў сёлетнім кастрычніку. Вялікая

На участку дарогі Альпень — Рубель летась паклалі ніжні слой, а сёлета — асфальт. Роўнага дарогі тут, як устанавілі спецыялісты Беларускага дарожнага навукова-даследчага інстытута, складае 98,8 працента.

А вось яшчэ адзін участак дарогі: Беразное — Рубель. У вясновыя разлівы вада пакрывае 300-400 метраў яе, і на тыдзень-паўтара тады рух транспарту па дарозе забаронены.

Наведалі мы і іншыя аб'екты ДРБУ. Пад кіраўніцтвам галоўнага інжынера Аляксандра Воўчыка група рабочых з дапамогай тэхнікі асфальтавала тэрыторыю аўтапарка №12 горада Століна. За два дні, як ён сказаў нам, трэба пакласці 340 кубаметраў асфальтабетону. Заданне будзе выканана! Тое ж самае чулі і на іншых аб'ектах. Работа спорылася ўсюды...

Публікацыю падрыхтавалі Віктар БОЙКА, Алена ДАЎЖАНОК і Яўген ПЯСЕЦКІ (фота).

ДА ПАРЫ ЗБАН ВАДУ НОСІЦЬ...

«Хороша была Танюша, краше не было в селі». Ці не пра нашу Танюшу гэтак спяваецца? Бо мала тату, што яна прыгожай была, дык яшчэ і вострай на язык, вясёлай... Хлопцы, карацей, касякамі за ёй хадзілі. А яна ўсё выбраць няк не магла, жартачкі строіла: сёння вечар з адным прастацім, заўтра — з другім, потым з трэцім. Глядзіш — у нейкай з сябровак кавалера зьявля, адносіны сапсавала, а потым яшчэ і пасмяялася: што ількім, маўляў, нікога не цягнула, што хоць у яе такое — з хлопцаў вярнулі віць. Тыя цярпелі (кожны паасобку, а ў выніку — усё разам), на нешта спадзіваліся, але ж да часу: пакуль не пачулі пра тыя вярнулі... А тады, відаць, крыўда стала: змволіла, што правучаць насмешніцу. ...Танюшкі ў той вечар скончылі пазна. Праважаты ў Таццяны, вядома ж, быў. І, як заўсёды, новы. Вось ідуць яны сабе па вуліцы, размаўляюць. А кампанія хлопцаў, назіраючы за імі следам. Бацьча — спынілася парачка ў Таццянавай брамкі, развітваюцца... Яны тут як тут: выскачылі, як той чорт з табакеркі, абступілі з усіх бакоў. Дзеўка азірнула не паспела, а ўжо... прывязаная — да слупка, вярнулася. Стала вырывацца, стала тузацца з усіх сіл, бо хацела ж няк вызваліцца. Ды дзе там! І крычаць — клікаць на дапамогу — няёмка. Такі і стаяла, бедная, спадзівалася, што нехта з сямейнікаў на вуліцу выйдзе. Не... А тым часам ужо і світаць пачало, пэўні ў вёсцы заспявалі. «Хай бы ж мама першай выйшла карову даіць!» — моліцца дзеўка. Але і тут не пашчасціла. Суседкі дайніцамі забразгалі, згледзелі небарак, завойкалі, загаманілі, кінуліся развязаць! На шум і матуля яе прыбегла. Закрычала: «Ды хто ж цябе так? Ды за што ж гэта?!». Што тут адказваць? Дзяўчына ледзь не згарэла ад крыўды, слёзы рэчкэй ліліся... Пасля гэтага здарэння ў клуб (ды што там — нават у краму!) яна больш ні нагой: сорамна было. Таму неўзабаве бацькі ў горад яе адправілі, да цёткі. Як яна там жыўе, як з хлопцамі сябе паводзіць, не ведае ніхто. Але ж высновы, можа, зрабіла? Дзіна ДУБАДЗЕЛАВА, в. Леніна, Добрушскі раён.

«Каньдидатам», што зарплата добрая, што працы будзе нямат — два-тры выезды за дзень. А людзі чамусь адмаўляліся. Адзін прычыну агучыў: пахадзіў па калідорах тэатра, уважліва ўсё аглядаў, абмацаў і выдаў: «Я ў вас таксама працаваць не буду». «Эта чаму ж?» — папытаўся кіраўнік. «А ў вас красці няма чаго». Была (ды, відаць, і засталася?) такая катэгорыя работнікаў, якія жывіць не будуць, каб з працы нечага не вынесці! І выносіць! Даяркі — літр-другі малака, слесары — некалькі балтоў у кішэню... Знаёмы афарміцель з Дома культуры кавалак чырвонай тканіны некалі скраў (потым не было на чым лозунгі пісаць). Адзін рабацяга, баблі, да прахадной завода штодзень з такай пад'язьмай. Ахова паглядзіць, што яна пустая, ды і прапусціць... Толькі потым яго міліцыя неяк заваляла: ён на базары самі такі прадаваў... Дык вось, у тыя ж часы мой сябар, скончыўшы інстытут, уладкаваўся на будоўлю — прапрабам. Хлопец ён быў з галавой, з рукамі, неўзабаве вопыт займеў, але ж па службовай лессіцы няк не падымаўся... «І не паднімецца, ніколі, бо не мае ты патрэбнай кніжачкі, — папярэджваў яго сакратар партыйнай арганізацыі. — У члены КПСС табе трэба ўстапаць»... Сябрук і сам гэта ведаў. Таму праз колькі там часу хоць не хаць напісаў заяву, сабраў рэкамендацыі, пачытаў статут... Але ж дачы пабудоваў — і сабе, і цешчы. Валерый ГАЎРЫШ, г. Чавусы.

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

«І адной болей...» Дзед Мікола жывіў у канцы вёскі ў староўкай, як сам, хатцы. Працаваць ужо не мог — не тое што ў калгасе, нават на падворку. Днямі з самаробнай вудачкай сядзеў на беразе рэчкі, смаліў самакруткі, а вечамамі — крышэй для іх самасад. Што цікава — сякары. Ён яе з фінскага фронту прынесў... У маладосці не адзін будынак у акрузе зрубіў. Ёмка была, вострае хрыць ты ёй галіся! Шанаваў яе дзед, даглядаў, нікому не даваў. А тым болей — жонцы. Яна за яго маладзёўшай была — гадоў на пятнаццаць. Гаспадарыла ў хаце, на падворку жыўнаць трымала. Як і ўсе. Хіба, у адрозненне ад іншых кабет, гарбузоў гіблоту садзіла. Столькі, што халапа потым і суседзям, і свінням, і сабе: смажылі з калінай, гарбузаніку з дзедам варылі, а доўгімі зымовымі вечамамі, вядома ж, гарбузікі лузалі... Дык вось якраз паўз той бабулін гарод мы, басаногі хлопцы, пастаянна да рэчкі бегалі. І, вядома ж, бачылі, як тыя гарбузы садзяцца, як паліваюцца, як падростаюць. А там, глядзіш, і ўбіраць надыходзіць пара. У той год бабка Наста амаль усе на падворак перацягала — на градцы толькі адзін пакінула. Але ж самыя вялікі. Жойты ён быў, круглы... Як магніт да сабе цягнуў. Ну і не вытрымалі мы — вырашылі нашоўдзіць. Ноччу праз месячным святле падраліся, прывярнулі яго, вярзалі «акенца», выбралі гарбузікі. А каб гаспадыня нічога не заўважыла, наспіалі туды каменчыкі і заткнулі дзірку. Усё шыта-крыта, як той казаву, усё, як было. Гаспадыня нічога не заўважыла. Але ж час нарашце настаў: бабуля падакшліла насеннік да хаты. Адпосыла крыху, пахвалілася свайму старому (ён на ганку сядзеў, смаліў самасад), што вось такога вялікага, а гадоўнае, цяжкага гарбуза ў яе ніколі яшчэ не было!...

18 декабря 2012 года в 14.00 СОСТОИТСЯ ВНЕОЧЕРЕДНОЕ СОБРАНИЕ АКЦИОНЕРОВ ОАО «Черметремонт», место проведения собрания — по месту нахождения Общества: 223017, Минский р-н, п. Гатово, ОАО «Черметремонт», актовый зал. Повестка дня: 1. Об увеличении уставного фонда Общества за счет источников собственных средств. 2. О внесении изменений в устав Общества в связи с увеличением уставного фонда. 3. О продаже акций дополнительного выпуска. 4. Утверждение краткой информации об условиях продажи акций дополнительного выпуска. 5. Утверждение проспекта эмиссии акций. Дата составления списка лиц, имеющих право на участие в собрании, — 06.12.2012. Место и время регистрации участников собрания — в день проведения собрания с 12.00 до 13.50 по месту его проведения. Просим принять участие в собрании или поручить представлять Ваши интересы на собрании акционеров представителю. При себе иметь документ, удостоверяющий личность, и доверенность (для представителей). Время и место ознакомления акционеров с материалами по вопросам повестки дня собрания: в рабочие дни (понедельник—пятница) с 8.30 до 17.00, начиная с 07.12.2012 в приемной ОАО «Черметремонт», а в день проведения собрания — с 12.00 до 13.50 по месту его проведения. Дирекция Наблюдательный совет УНП 600068756

ОАО «Гольшанский крахмальный завод» Учетный номер плателщца: УНП 500173079. Вид деятельности: производство крахмалов и крахмалопродуктов. Организационно-правовая форма: акционерное общество. Единица измерения: млн руб. Адрес: Ошмянский район, д. Ремейкишки. БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 01 января 2012 г. Таблица с 4 столбцами: АКТИВ, Код строки, На начало года, На конец отчетного периода.

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ с 01 января 2011 г. по 01 января 2012 г. Таблица с 4 столбцами: Наименование показателей, Код строки, За отчетный период, За отчетный период прошлого года.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации» (организатор аукциона) по поручению Логойского райпо (продавец) проводит повторный открытый аукцион по продаже квасильно-засоленного пункта, об. пл. 294,9 кв.м, инвентарный номер 6011/С-23045, расположенного по адресу: Минская область, Логойский район, г. Логойск, ул. Первомайская, 26. Начальная цена с НДС — 172 800,00 бел. руб. Площадь земельного участка — 0,1312 га (предоставлен продавцу на праве аренды по 12.10.2035. Ограничения в использовании: 0,0075 га — охранный зона ЛЭП до 1000 вольт, 0,0092 га — охранный зона газопровода). Задаток 10% от начальной цены перечисляется: резидентами РБ на р/с № 3012108260016; нерезидентами РБ в валютном эквиваленте по курсу Нацбанка РБ на дату платежа на в/с: в евро (EUR) — 3012108260032; в долларах США (USD) — 3012108260029; в российских рублях (RUB) — 3012108260045; в ЦБВ № 701 ОАО «БПС-Сбербанк»; БИК 153001369, г. Минск, УНП 690324015, Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации». Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 5 (пяти) рабочих дней после проведения аукциона. Оплата за объект производится в течение 30 (тридцати) банковских дней со дня проведения аукциона, если иное не предусмотрено договором купли-продажи. Порядок проведения аукциона и оформления участия в торгах оговорен в условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.rtb.by. Предыдущее извещение о проведении торгов опубликовано в газете «Звязда» от 21.11.2012. Аукцион состоится 17.12.2012 в 14.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 14.12.2012 до 12.00 по указанному адресу. Тел.: 8 (017) 224 39 47.

ПАССИВ Таблица с 4 столбцами: Код строки, На начало года, На конец отчетного периода.

III. ВНЕОБЪЕМНЫЕ ДОХОДЫ И РАСХОДЫ Таблица с 4 столбцами: Наименование показателей, Код строки, За отчетный период, За отчетный период прошлого года.

УП «Ляховича ПМС» проводит тендер на покупку автомобиля Нива-Шевроле. Предложения принимаются в течение 5 календарных дней с момента опубликования объявления по адресу: 225370, Брестская область, г. Ляховичи, ул. Трудовая, д. 13 либо по тел./факс: 8(01633) 2 15 39. УНП 200057737

Извещение о проведении 10 января 2013 года торгов по продаже единым комплексом зданий и сооружений зерносушильного комплекса, принадлежащего ОАО «Вишневка-2010» Предмет торгов (наименование и характеристики продаваемого имущества): зерносклад общей площадью 690,8 кв. м (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ), инвентарный номер 600/С-128577; зерносклад общей площадью 403,9 кв. м (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ), инвентарный номер 600/С-128578; склад минеральных удобрений общей площадью 140,2 кв. м (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ), инвентарный номер 600/С-128872; площадка-ток (сооружение специализированное сельскохозяйственного назначения), инвентарный номер 600/С-129138, площадь покрытия — 5603 кв. м кадастровый номер 623688200001000197, площадь — 1,4228 га, назначение — земельный участок для обслуживания зерносушильного комплекса. Местонахождение продаваемого имущества: Минская область, Минский район, Юзюфский с/с, район д. Юзюфово. Сведения о продавце: ОАО «Вишневка-2010», 223044, Минская обл., Минский р-н, д. Вишневка, ул. Центральная, 1 «А», телефон (029) 659 40 09. Сведения об организаторе торгов: УП «Минский городской центр недвижимости», ул. К. Маркса, 39, к. 10, 220030, г. Минск, телефон (017) 327 48 36. Начальная цена предмета торгов (с НДС): 3 165 909 600 белорусских рублей. Сумма задатка: 300 000 000 белорусских рублей.

Торги проходят в форме открытого аукциона на повышение начальной цены. Торги проводятся в соответствии со ст.ст. 417, 418 Гражданского кодекса Республики Беларусь и порядком проведения аукциона по продаже имущества ОАО «Вишневка-2010», утвержденным организатором торгов. К участию в торгах допускаются юридические и физические лица, внесшие задаток, заключившие соглашение с организатором торгов о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона, а также представившие организатору торгов следующие документы: заявление на участие в аукционе (по форме, установленной организатором торгов); заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона (по форме, установленной организатором торгов); копии свидетельств о регистрации (для юридических лиц) и индивидуальных предпринимателей (для физических лиц); копии платежного поручения о внесении задатка; документы, подтверждающие полномочия представителя юридического (физического) лица; а также, при необходимости, иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона. Задаток перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012104971019 в региональную дирекцию № 700 ОАО «БПС-Сбербанк», г. Минск, код 153001369, УНП 190398583. Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемое имущество. Начисляемая цена фиксируется в протоколе о результатах аукциона и включает НДС. Оплата стоимости приобретенного имущества с учетом НДС осуществляется победителем торгов (покупателем) в течение 30 календарных дней со дня подписания договора купли-продажи. Договор купли-продажи между продавцом и победителем торгов (покупателем) подписывается в течение 5 календарных дней со дня проведения аукциона. Заявления на участие в аукционе и проведение аукциона принимаются по адресу: 10 января 2013 года в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукциона. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в торгах осуществляются с 10.12.2012 по 08.01.2013 включительно в рабочие дни с 09.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 (по пятницам — до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6. Телефоны для справок: (017)327 48 36, (029) 659 40 09.

ПРОЕКТНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ ОБЪЕКТА ДОЛЕВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА 1-я очередь строительства 1-й пусковой комплекс Жилой дом № 1 (по генплану), 2 секции в осях 11-13 комплекса многоэтажных жилых домов с объектами социальной инфраструктуры в квартале пр. Машерова — ул. Тимирязева — ул. Грибоедова — ул. Репина (комплекс «ЧАЙКОВСКИЙ») Совместное общество с ограниченной ответственностью «БЕЛИНТЕ-РОБА» информирует физических и юридических лиц о создании объекта долевого строительства. Информация о застройщике: Застройщик (Заказчик) — СООО «БЕЛИНТЕ-РОБА». Адрес: г. Минск, ул. Тимирязева, д. 13. Информация об объекте долевого строительства: Объект долевого строительства — 1-й пусковой комплекс 1-й очереди строительства 2-й секции в осях «11»-«13» (11 этажей (включая цокольный этаж) жилого дома № 1 по генплану) на 69 квартир со встроенными помещениями общественного назначения. Объект долевого строительства расположен на территории Фрунзенского района г. Минска, в пределах пр. Машерова — ул. Тимирязева — ул. Грибоедова — ул. Репина. Начало строительства — декабрь 2012 г. Предполагаемый срок ввода в эксплуатацию — 4-й квартал 2013 г. Площадь жилого здания — 5850,3 кв.м. Общая площадь квартир (проектная) — 4663,1 кв.м. Для привлечения физических и юридических лиц к строительству по договорам создания объекта долевого строительства предлагается 69 квартир — стоимостью за 1 кв. м в белорусских рублях в сумме, эквивалентной 2200 долл. США, а также административные помещения стоимостью за 1 кв. м в белорусских рублях в сумме, эквивалентной 2500 долл. США. Предусмотрена система скидок. Межквартирные лестничные клетки, лестницы, лифты, лифтовые и иные шахты, коридоры, крыши, технические помещения, другие места общего пользования, несущие, ограждающие несущие конструкции, механическое, электрическое, санитарно-техническое и иное оборудование, входящие в состав объекта долевого строительства, предоставляются застройщиком и передаются по акту приема-передачи объекта долевого строительства приобретателю. Режим работы отдела продаж: понедельник — пятница: с 8.30 до 20.00, суббота — с 10.00 до 19.00, воскресенье — с 10.00 до 17.00. Дополнительную информацию можно получить по телефону: 269 32 90, 8 029 5 000 840 (841, 843, 844, 877), 8 044 768 81 13 (14), 8 044 746 18 96.

ОАО «АСБ Беларусбанк» сообщает о снижении с 10 по 31 декабря 2012 года размеров вознаграждений за годовое обслуживание международных микропроцессорных банковских пластиковых карточек VISA Classic, MasterCard Standard стандарта EMV. Таблица с 4 столбцами: Наименование операции, мультивалютные, Счет в долларах США, Счет в евро, Счет в бел. руб.

3 НАРОДНА
НЕДАЛІКАТНЫ СЫН

Беларуская народная казка

Быў у аднаго чалавека сын. Вялікі вырас, а ніколі бацьку бацькам не назваў. — Кузьма, — крычыць сын на бацьку, — ідзі араць! Кузьма, загані свіней у хлеў! Крыўдна бацьку, ды што паробіш: малага не перавучыў, а цяпер рады не дасі. Смяюцца людзі з Кузьмава сына.

— Дурань, — кажуць, — як гэта можна, каб бацьку не паважаш!

А яму хоць бы што: не слухае ні бацькі, ні людзей.

Аднаго разу паехаў Кузьма з сынама па сена. Наклалі вазы ды едуць дохаты: бацька на адным возе, сын — на другім.

Мінулі гладкую дарогу, уехалі ў лес. Тут пайшлі карчы ды выбоіны.

Злез бацька з сена, ідзе збоку, за возам наглядзе, каб не пераклуціцца. А сын ляжыць на сваім возе ды толькі камандуе:

— Кузьма, вунь яма — падтрымай воз! Кузьма, правядзі маю кабылу па ўзбочыне, а то кола за корч зачэпіцца!

Бегае бацька ад воза да воза, не можа ўправіцца. А сын толькі выскаляецца з яго:

— Малайчына, Кузьма! Добра стараешся. Узлаваўся бацька і перастаў бегаць да сынавага воза.

Васіль ТКАЧОЎ
НЯМА ЯК...

Надоечы, калі Мармалюк ляжаў у балыччай палаце пад кропельніцай, да яго падкраліся страшныя думкі. Маўляў, «круці ні круці, а трэба ўмярці». Зажмурываў ён вочы, а перад ім — нібы смерць з касой. Стаіць у парозе, вацыма бліскае.

— Збірайся, стары, — кажа яму, — хопіць смуродзіць свет. Надакучыць ты усім. І жонцы, і дзецям... Не кажучы пра ўрачоў з медыцынамі. Не вылазіш з лякарні... Трэба паміраць. Ну, якая з цябе карысць?

Мармалюк задумаўся: сапраўды, якая? З жонкай даўно не спіць, грады не капае, бо хвароба на хваробе: ні сагнуцца, ні устаць. Ды і смерць, калі падумаць, не такая і страшная. Падумаеш — з касой... Тэлевізар страшнай глядзець. Там на кожным канале — з нажамі, з пісталетамі, з выбуховкамі... Рэжучы, забіваюць, гвалцяць, калечаць... Так што хацеў бы Мармалюк сказаць смерці: «Забірай! Там горш не будзе», — ды адумаўся.

«Ага, забірай, — разважаў сам-насам. — А я ж у чарзе на аперацыю запісаны. Катаракта. Абяцалі імпартаўні хрусталік паставіць. І чашачку ў калене замяніць... І яшчэ — як гэта я забудуся? Новыя ж сквіпцы праз месяц ставіць... Не, смерць, яшчэ пачкавай!»

Мармалюк расплюшчыў вочы, зірнуў у парог. Там нічога не было. Але ён на ўсякі выпадак ціхенька паказаў у той бок кукіш.

МАНАЛОГ
АБЛУДНАГА
ЎНУКА

...Толькі дзед заўсёды дапамагае!
Каб не ён, напэўна б, я сканаў!
Больш ніхто не ахвяруе грошай,
Калі я жабрую з «бадуна».

Памаліцца і Айцу, і Сыну, і Святому Духу я гатоў,
Каб мой дзед заўчасна не пакінуў гэты свет...
А жыві — да ста гадоў!
Іван ЛАГВІНОВІЧ,
г. Баранавічы.

ПРЫЗНАННЕ
АЎТАІНСПЕКТАРУ

Не даю сабе я волі:
За рулём — не гію ніколі!
Я спачатку выпіваю,
А пасля за руль сядваю.

Мікола СІСКЕВІЧ,
г. Мінск.

Усходні гараскоп на наступны тыдзень

АВЕН. Вакोल вас утварылася насычанае інфармацыйнае поле, і вы ледзь паспяваеце ўспрымаць навіны, якія паступаюць з усіх бакоў. Ад аб'ёмна выкананай працы будзе залежаць ўзнагарода, але не забывайцеся пра адпачынак і не працуіце на шкоду здароўю.

ЦЯЛЕЦ. Пажадана заняцца рашэннем бягучых праблем, не дазваляючы безадстаўным сумненнем хваляваць вас. Зараз цалкам па сілах стварыць вакол сябе гарманічнае становішча і падарыць людзям цяпло і радасць. Пастарайцеся не зацягваць мітусню з афармленнем дакументаў.

БЛІЗНЯТЫ. Першая палова тыдня акажацца больш прадуктыўнай, чым другая, таму ўсе важныя справы лепш планавач на яе. Паспрабуйце адэкватна суміраць сілы, цяпер не лепшы час для падзвігаў. Лепш зрабіць менш, але лепш. Паспрабуйце, калі ёсць магчымасць, адкласці паездкі ці хаця б не губляйце ў іх пільнасці.

РАК. Пажадана суцішыць байцоўскі запал і больш уважліва паставіцца да новых дзелавых праектаў. Якіх-небудзь неспадзваных праблем тыдзень не абячае. Каб не спасаваш адносін са сваякмі, не прымайце нічога на веру, не распачаўшы крокаў па правярцы атрыманай інфармацыі.

ЛЕЎ. Станоўчыя вынікі працы на мінулым тыдні прымусяць на гэтым працаваць з на-ростальным тэмпам. Прафесійная дзейнасць запатрабуе пільнай увагі і дадатковага часу, які даядзена забярае ў асабістага жыцця. Магчымыя знаёмствы з новымі людзьмі і аднаўленне сувязяў з кімсьці са старых знаёмых...

ДЗЕВА. Настае спрыяльны перыяд для рэалізацыі творчых задум, не прапусціце важную інфармацыю, якая дазваляе пашырыць дыяпазон вашых магчымасцяў. У першай палове тыдня не распіляйцеся на дробнае і імгненнае. Можна сарвацца запланаваане мэралпрываства. Не варта асабіста хвалявацца, памятаеце: што не збываецца, то да лепшага.

ШАЛІ. На працягу практычна ўсяго тыдня ў вас будзе роўны добры настрой, асабіста калі дазволіце сабе адпачыць. Размераная плынь працоўных спраў напоўніць аптымізмам. Спрыяльны час для занятак індывідуальнай творчасцю ці для паўнаўрацнага адпачынку. З чацвярга магчымы пачатак павольнага, але дакладнага пасоўвання па службовай лесеўцы, з'яўца магчымасці для займальнай замежнай паездкі.

СКАРПІЁН. Акалічнасці будучы залежаць ад вашых дзеянняў і ўмення згладжваць вострыя рагі, у адваротным выпадку магчымыя некаторыя ўскладненні ва ўзаемаадносінах з начальствам ці падначаленымі. У другой палове

тыдня пазбягайце двайных гульняў, бо ўсё таёмнае абавязкова стане відавочным, і вы апыняцеся не ў лепшым становішчы.

СТРАЛЕЦ. Даядзена добра папрацаваць, у адваротным выпадку багаж незавяршаных спраў можа заўважае затармазіць прасоўванне наперад. Асабіста шмат часу зойме праца з паперамі. Будзьце па магчымасці нешматслоўнымі, бо любое неасцярожнае слова можа нашкодзіць вам.

КАЗЯРОГ. На Казярогаў на пачатку тыдня можа зваліцца мала праблем, ад якіх галава пойдзе кругам. Не спяшаіцеся змяняць месца працы ў надзеі на больш высокую заробкі. Калі не разгубіцеся, то ўжо тут і цяпер з'яўца розныя варыянты для выйсця з крызіснай сітуацыі. Станоўча вырашыцца пытанне з нерухомасцю.

ВАДАЛЕЙ. Вашы славалюбівыя задумы могуць уवासобіцца ў жыццё, калі атрымаецца паводзіць сябе вельмі акуратна, асабіста прытрымліваць язык на людзях. Не перакладайце рашэнне жыццёва важных пытанняў на чужыя плечы. Калі будзеце дзейнічаць дыпламатычна, то можаце ўгаварыць начальства на што заўгодна.

РЫБЫ. Усе падзеі тыдня для Рыб будучы праходзіць даволі мякка, выклікаючы толькі малаважныя эмацыйныя ўсплёскі. Кантакты з сябрамі і аднадумцамі пацешаць вас новымі ідэямі і цікавымі перспектывамі.

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

РЫХТУЕМСЯ ДА СВЯТА

Англійскі калядны кеке

Спатрэбіцца: сухафрукты — 500 г; алкаголь (каньяк, брандзі, віскі, ром) — 100 мл; мука — 200 г; масла сметанковае — 200 г; яйкі — 4 шт.; міндаль — 100 г; цукар карычневый — 100 г; мёд — 2 ст. л.; сода — 1 ст. л.; соль — 0,5 ч.л.; духмяныя прыправы (карыца, мускатны арэх, гваздзіка, імбір, апельсінавая цэдра, кардамон) — на смак (прыкладна 1 ч. л. агульнай колькасці).

Пры выпечцы кекаса ёсць два асноўныя правілы. Першае — сухафрукты павінны быць насычаным алкаголем, гэта напоўніць кека адмысловым водарам і паслужыць выдатным кансервантам. Другое — усе інгрэдыенты павінны быць пакаёвай тэмпературы, інакш пры змешванні яны могуць распадацца. Існуе некалькі разнавіднасцяў кекаса. Цёмныя кекасы больш насычаныя і духмяныя, белыя — лягчэйшыя. Мы будзем пячы цёмны з вялікай колькасцю сухафруктаў — 500 г на 200 г мукі. Сухафрукты — звычайна гэта розныя цёмныя і светлыя 50 на 50, і, на жаданні. Мы возьмем 300 г белых розных, 100 г вішні і 100 г ананаса.

Сухафрукты памыць, абсушыць і заліць 100 мл алкаголю на ноч (можна і на даўжэй). Алкаголь барыць, які ёсць у наўнаўнасі, але не ніжэй 35°. Паддзіце і каньяк, і брандзі, і віскі, і духмяныя настойкі. Калі сухафрукты вельмі вільготныя пасля насычэння, адкіньце іх на сіта для сцязнення лішняга алкаголю. Масла ўзбіць з цукрам да пясвятлення масы і да невялікага павелічэння ў аб'ёме. Увесці па адным (!!) яйкі, сялі кожнага дамагаючыся аднастайнасці крэму. Дадаць абсмажаны і здробнены міндаль, мёд, соль, спецы. Прасеяць муку з содай, яшчэ раз перамяшаць. Цяпер засталася толькі змяшаць з сухафруктамі, выкладзіць у змазаную маслам ці выкладзеную перкарскай паперай форму і паставіць у разгарэты да 150 °С духоўку на 1—1,5 гадзіны ў залежнасці ад памеру кекаса.

Але гэта яшчэ не ўсё! Дастаем з формы, астуджым, насычам алкаголем, праткнуўшы кека з некалькіх месцаў драўлянай палачкай. Спатрэбіцца прыкладна 2 ст. л. на маленькі кека ці 4—6 на вялікі. Загортаем у пергамент і фольгу і ставім у прахалоднае месца на тэрмін да 1,5 месяца. Засталося дачакацца свята.

Каляровая гармонія

Каб зробленыя вам ўпрыгажэнні выглядалі больш эфектна, звяртаецеся да кантрастных каляровых спалучэнняў. Для атрымання зялёнага колеру выкарыстоўвайце такую гародніну, як цыбуля-парэй, агуркі, пятрушка або красс-салата, аранжавага — морква, чырвонага — памідоры, перац або сок бурака, белага — звараныя ўкрутую яйкі або рэдзку.

ПАРАДЫ БЫВАЛЫХ

«Прыручэнне» рукавіч

Рашэнне можа быць простым і разнастайным. 1. Для дзіцячых рукавічак выдатна падыходзіць сістэма мацавання на маленькіх пластмасавых карабінах (прадаюцца ў аддзелах з ніткамі і фурнітурай). Адна частка карабіна прышываецца да рукава, другая на тонкай гумцы — да рукавіцы. Калі забяспечыць усе дзіцячыя рукавічкі карабінычкамі, на вуліцы вы пры неабходнасці зможаце папросту адшліць адну пару, якая прамокла, і хутка замяніць яе на іншую.

2. Для падлеткаў і дарослых можна выкарыстоўваць грубейшы пластмасавы карабін-кручок (пластмаса не настывае на морозе, толькі гэтым ён лепшы за металічны) на рукаве — і спражку тэлу кольца ці паўкольца на рукавіцы (пальчатцы).

3. Для дарослых выдатна падыходзіць такая старая вынаходка, як зацісак (выкарыстоўваецца для рукавоў і інш. дэталей гарнітура, напрыклад, спіні); гумка, на абодвух канцах якой прымацаваны металічныя заціскі (як на шлейках). Плюсы — нічога ні да чаго прышываць не трэба; досыць адной пары заціскач для ўсіх пальчатак і куртак. Мінус — метал настывае на морозе, што можа прывесці некаторыя непрыемнасці, непажаданыя для малых.

4. Для вяртаткі дарослых (асабіста жаночай), якая падружджае элегантнасць, можна проста падабраць адпаведную фурнітуру — прыгожыя спражкі, якія пасуюць да скураных пальчатак, скураны шнур пад тон або тасьму. Можна расшыць пацеркамі, дадаць стразы (для аматараў) і ператварыць цяжкую неабходнасць у прыгожы дадатак да аксэсуара.

ЧАТЫРОХНОГІ СЯБРЫ

Як заўважыць сабаку ў цёмны час сутак

Для гаспадароў сабак, асабіста для тых, чыя сабакі гуляюць без ланцужка ці наогул самі па сабе. Са святлоадбівальных навукаўнікаў, якіх прадаюцца ў крамах, атрымліваюцца выдатныя аб'екты, дзякуючы якім кіроўца хутчэй заўважыць сабакчу ў цёмны час сутак ці ў дрэннае надвор'е.

Як заўважыць сабаку ў цёмны час сутак

Для гаспадароў сабак, асабіста для тых, чыя сабакі гуляюць без ланцужка ці наогул самі па сабе. Са святлоадбівальных навукаўнікаў, якіх прадаюцца ў крамах, атрымліваюцца выдатныя аб'екты, дзякуючы якім кіроўца хутчэй заўважыць сабакчу ў цёмны час сутак ці ў дрэннае надвор'е.

ДУМкі УБА

- Чорныя справы часта шыюцца белымі ніткамі.
- Той, у каго сем пятніц на тыдні, жыве адным днём.
- П'яніцу цяжка ўзяць сябе ў рукі: калоцацца.
- Пракаціцца з ветрыкам любіць звычайна той, у каго ў галаве вецер гуляе.

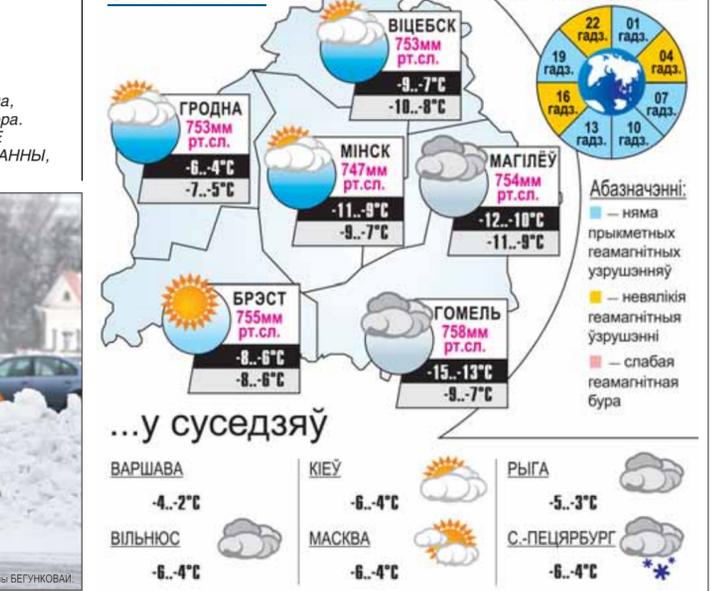
Даслаў Міхал ШУЛЬГА, Буда-Кашалёўскі раён, г.п. Уварачычы.

СЁННЯ

Сонца	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск	9.15	16.48	7.33
Віцебск	9.12	16.30	7.18
Магілёў	9.05	16.38	7.33
Гомель	8.53	16.43	7.50
Гродна	9.29	17.05	7.36
Брэст	9.21	17.14	7.53

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Хачу знайсці на зіму жанчыну, якая ўмее добра капаць снег і штурхаць машыну. Напішы мне, адзіная!

У дарагім буціку жонка — мужу: — Ты мяне любіш? — Гэтае футра даражэйшае за маё каханне.

Хлопчык, якому зімой шалік завязвае бацька, умее, як правіла, затрымліваць дыханне на пяць-шэсць хвілін.

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛІНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь.

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Галоўны рэдактар **КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалайвіч**.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: Н. КАРПЕНКА (намеснік галоўнага рэдактара), В. КЛЮЧНІК (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, Л. СВЕДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕУСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦМОШЫЦ.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); адрэдакцыі: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычная — 287 19 68, скаржарыня — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакраванне» — 292 44 12, уласных карэспандэнтаў: у Брасце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 40 91 92, Магілёве: 32 74 31; бухгалтары: 287 18 81.

http://www.zviazda.by; ПРЫЁМ тэл./факс: 287 17 79, РЭКЛАМЫ e-mail: rek@zviazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і адкладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннямі рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета адрэдакцыя ў Рэспубліканскім унітарным прапрыеце «Вывалачыца «Беларускі Дом друку», ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.

Тыраж 25 885. Індэкс 63850. Зак. № 5514.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 Нумар падпісаны ў 19.30
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 7 СНЕЖНЯ 2012 ГОДА.